

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	I Teave	
	Kohus	
	KOHUS	
2005/C 31/01	Kodade esimeeste valimine	1
2005/C 31/02	Neljanda, viienda ja kuuenda koja koosseisude määramise nimekirjad	1
2005/C 31/03	Euroopa Kohtu uue kohtuniku vande andmine	2
2005/C 31/04	Uue kohtuniku määramine kodadesse	2
2005/C 31/05	Suurkoja ning kolmanda ja kuuenda koja koosseisude määramise nimekirjad	2
2005/C 31/06	Euroopa Kohtu (teine koda) 12. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-87/00 (Giudice di pace di Genova eelotsusetaotlus): Roberto Nicoli versus Eridania SpA (Suhkur — Hinnasüsteem — Regionaliseerimine — Puudujäägipiirkonnad — Itaalia klassifitseerimine — Turustusaasta 1998/1999 — Määrus (EMÜ) nr 1785/81 ja määrus (EÜ) nr 1361/98 — Määruse nr 1361/98 kehtivus)	3
2005/C 31/07	Euroopa Kohtu (kuues koda) 9. detsembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-219/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kapitalikasumi maksustamine)	3
2005/C 31/08	Euroopa Kohtu (kuues koda) 9. detsembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-56/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Soome Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/29/EÜ — Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamine infoühiskonnas — Ettenähtud tähtjal üle võtmata jätmine)	3

2005/C 31/09	Euroopa Kohtu (kuues koda) 9. detsembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-333/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/92/EÜ — Töötajate kaitse — Oht plahvatusohtlikust keskkonnast — Üle võtmata jätmine)	4
2005/C 31/10	Kohtuasi C-465/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Corte Suprema di Cassazione 11. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas Honyvem Informazioni Commerciali srl v. Mariella De Zotti	4
2005/C 31/11	Kohtuasi C-470/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof Arnhem 27. oktoobril 2004 kohtuasjas N v. Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo	5
2005/C 31/12	Kohtuasi C-477/04: Euroopa Ühenduste Komisjon 16. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu	5
2005/C 31/13	Kohtuasi C-478/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 16. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu	6
2005/C 31/14	Kohtuasi C-479/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Østre Landsret 16. novembri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Laserdisken ApS versus Kulturministeriet	6
2005/C 31/15	Kohtuasi C-480/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Viterbo 2. novembri 2004. aasta määrusega kohtuasjas D'antonio Antonello kriminaalasjas	7
2005/C 31/16	Kohtuasi C-484/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 23. novembri 2004. aasta hagi Ühendkuningriigi vastu	7
2005/C 31/17	Kohtuasi C-485/04: Euroopa Ühenduste Komisjon 25. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu	8
2005/C 31/18	Kohtuasi C-486/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu	9
2005/C 31/19	Kohtuasi C-487/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu	9
2005/C 31/20	Kohtuasi C-488/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour de cassation, chambre commerciale, financière et économique (Prantsusmaa) 16. novembri 2004. aasta otsusega kohtuasjas Galeries de Lisieux SA v. Organic Recouvrement	10
2005/C 31/21	Kohtuasi C-492/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Baden-Württemberg 14. oktoobri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (varem Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) versus Finanzamt Emmendingen	11
2005/C 31/22	Kohtuasi C-493/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof 's-Hertogenbosch 9. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas L. H. Piatkowski v. Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven	11
2005/C 31/23	Kohtuasi C-495/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Hoge Raad der Nederlanden 26. novembri 2004. aasta otsusega kohtuasjas A. C. Smits-Koolhoven versus Staatssecretaris van Financiën	12

2005/C 31/24	Kohtuasi C-496/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas College van Beroep voor het Bedrijfsleven te's-Gravenhage 26. novembri 2004. aasta otsusega kohtuasjas J. Slob versus Productschap Zuivel	12
2005/C 31/25	Kohtuasi C-497/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 1. detsembri 2004. aasta hagi Kreeka Vabariigi vastu	12
2005/C 31/26	Kohtuasi C-498/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 1. detsembri 2004. aasta hagi Kreeka Vabariigi vastu	13
2005/C 31/27	Kohtuasi C-499/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Landesarbeitsgericht Düsseldorf 8. oktoobri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Hans Werhof versus Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG	13
2005/C 31/28	Kohtuasi C-502/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesverwaltungsgericht 3. augusti 2004. aasta määrusega halduskohtuasjas Ergün Torun versus Stadt Augsburg; Menetlusse astujad: 1. Saksamaa liidu huvide esindaja Bundesverwaltungsgericht'i juures, 2. Landesanwältschaft Bayern	14
2005/C 31/29	Kohtuasi C-505/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 8. detsembri 2004. aasta hagi Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi vastu	14
2005/C 31/30	Kohtuasi C-506/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour administrative (Luksemburgi Suurhertsogiriik) 7. detsembril 2004 kohtuasjas Graham J. Wilson v. Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg	15
2005/C 31/31	Kohtuasi C-509/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Hoge Raad der Nederlanden 10. detsembri 2004. aasta otsusega kohtuasjas Magpar VI B.V. v. Staatssecretaris van Financiën	15
2005/C 31/32	Kohtuasi C-510/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 13. detsembri 2004. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu	16
2005/C 31/33	Kohtuasi C-515/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. detsembri 2004. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu	16
2005/C 31/34	Kohtuasi C-516/04: Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. detsembri 2004. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu	17
ESIMESE ASTME KOHUS		
2005/C 31/35	Esimese astme kohtu 23. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-166/98: Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Veinituru ühine korraldus — Määrus (EMÜ) nr 2499/82 — Ühenduse toetus — Tühistamishagi — Ühenduse institutsioonide tegevusetuse vaidlustamise hagi — Kahju hüvitamise nõue)	18
2005/C 31/36	Esimese astme kohtu 1. detsembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-27/02: Kronofrance SA versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Riigiabi — Komisjoni otsus mitte esitada vastuväiteid — Tühistamiskaebus — Vastuvõetavus — Mitut valdkonda hõlmav raamprogramm ulatuslikele investeerimisprojektidele regionaalabi andmiseks)	18
2005/C 31/37	Esimese astme kohtu 30. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-168/02: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Tühistamiskaebus — Juurdepääs dokumentidele — Määruse (EÜ) nr 1049/2001 — Artikli 4 lõige 5 — Ühest liikmesriigist pärit dokumentide mitteaavalikustamine selle riigi eelneva nõusolekuta)	19

2005/C 31/38	Esimese astme kohtu 24. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-393/02: Henkel KGaA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (Ühenduse kaubamärk — Ruumiline märk — Valge ja läbipaistva pudeli kuju — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b)	19
2005/C 31/39	Esimese astme kohtu 23. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-84/03: Maurizio Turco versus Euroopa Liidu Nõukogu (Avalikkus — Avalikkuse juurdepääs nõukogu dokumentidele — Juurdepääsu osaline keelamine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Erandid)	20
2005/C 31/40	Esimese astme kohtu 30. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-173/03: Anne Geddes versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (Ühenduse kaubamärk — Sõnaline märk NURSERYROOM — Absoluutsed keeldumispõhjused — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c)	20
2005/C 31/41	Esimese astme kohtu 23. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-360/03: Frischpack GmbH & Co. KG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (Ühenduse kaubamärk — Kolmemõõtmeline märk — Juustukarbi kuju — Absoluutne keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b — Eristusvõime)	21
2005/C 31/42	Esimese astme kohtu 6. septembri 2004. aasta määrus kohtuasjas T-213/02: SNF SA versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Tühistamishagi — Direktiiv 2002/34/EÜ — Poliakrüülamiidide kasutamispõhised kosmeetikatoodete koostises — Individuaalselt puudutatud isik — Lubatavus)	21
2005/C 31/43	Esimese astme kohtu 9. novembri 2004. aasta määrus kohtuasjas T-252/03: Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV) versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Konkurents — Otsus, mis sedastab EÜ artikli 81 rikkumise — Veiselihaturg — Tühistamishagi — Täielik pädevus — Hagi esitamise tähtaeg — Hagi esitamine hilinemisega — Vastuvõetamatus)	21
2005/C 31/44	Esimese astme kohtu presidendi määrus 10. november 2004 kohtuasjas T-316/04 R: Wam SpA versus Euroopa Ühenduste Komisjon (Riigiabi — Vähendatud intressimääraga laenud, millega abil taotletakse äriühingu laienemist teatavatesse kolmandatesse riikidesse — Tagastamiskohustus — Ajutised meetmed — Täitmise peatamine — Kiireloomulisus — Puudumine)	22
2005/C 31/45	Kohtuasi T-366/04: Hensotherm AB 8. septembri 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	22
2005/C 31/46	Kohtuasi T-416/04: Anna Kontouli 18. oktoobri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Nõukogu vastu	23
2005/C 31/47	Kohtuasi T-429/04: Trubowest Handel GmbH ja Viktor Makarov'i 25. oktoobri 2004. aasta hagi Euroopa Liid Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	24
2005/C 31/48	Kohtuasi T-430/04: Nomura Principal Investment plc ja Nomura International plc 25. oktoobri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	25
2005/C 31/49	Kohtuasi T-444/04: France Télécom'i 5. novembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	26

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2005/C 31/50	Kohtuasi T-445/04: Energy Technologies ET S.A. 10. novembri 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu	26
2005/C 31/51	Kohtuasi T-450/04: Bouygues SA ja Bouygues Télécom'i 9. novembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	27
2005/C 31/52	Kohtuasi T-456/04: Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications – AFORS Télécom'i 12. novembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	27
2005/C 31/53	Kohtuasi T-457/04: CAMAR S.r.l.'i 22. novembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	28
2005/C 31/54	Kohtuasi T-490/04: Saksamaa Liitvabariigi 21. detsembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	29
2005/C 31/55	Kohtuasi T-493/04: Deutsche Post AG 22. detsembri 2004 hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	29

II *Ettevalmistavad aktid*

.....

III *Teatised*

2005/C 31/56	Euroopa Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 19, 22.1.2005	30
--------------	--	----

I

(Teave)

KOHUS

KOHUS

Kodade esimeeste valimine

(2005/C 31/01)

Euroopa Kohtu kohtunikud valisid 6. oktoobri 2004. aasta koosolekul kodukorra artikli 10 lõike 1 teise lõigu alusel Koen Lenaerts'i neljanda koja esimeheks, Rosario Silva de Lapuerta viienda koja esimeheks ja Anthony Borg Barthet'i kuuenda koja esimeheks üheks aastaks kuni 6. oktoobrini 2005.

Neljanda, viienda ja kuuenda koja koosseisud on järgmised:

Neljas koda

Esimees Lenaerts,

kohtunikud Colneric, Cunha Rodrigues, Schiemann, Juhász, Ilešič ja Levits.

Viies koda

Esimees Silva de Lapuerta,

kohtunikud Gulmann, Schintgen, Makarczyk, Kūris, Arestis ja Klučka.

Kuues koda

Esimees Borg Barthet,

kohtunikud La Pergola, Puissochet, Macken, von Bahr, Malenovský ja Löhmus.

Neljanda, viienda ja kuuenda koja koosseisude määramise nimekirjad

(2005/C 31/02)

Euroopa Kohus koostas 12. oktoobri koosolekul kodukorra artikli 11c lõike 2 teises lõigus nimetatud nimekirjad kolmest kohtunikust koosnevate kodade moodustamiseks järgmiselt:

Neljas koda

Colneric

Cunha Rodrigues

Schiemann

Juhász

Ilešič

Levits

Viies koda

Gulmann

Schintgen

Makarczyk

Kūris

Arestis

Klučka

Kuues koda

La Pergola

Puissochet

Macken

von Bahr

Malenovský

Löhmus

Euroopa Kohtu uue kohtuniku vande andmine

(2005/C 31/03)

Euroopa Ühenduste liikmesriikide valitsuste esindajate 22. septembri 2004. aasta otsusega⁽¹⁾ ametisse nimetatud Aindrias Ó Caoimh andis Euroopa Kohtu ees vande 13. oktoobril 2004.

⁽¹⁾ ELT L 300, 25.9.2004, lk 42.

Uue kohtuniku määramine kodadesse

(2005/C 31/04)

Euroopa Ühenduste Kohus otsustas 19. oktoobri 2004. aasta koosolekul määrata Aindrias Ó Caoimh kolmandasse ja kuuendasse kotta.

Kolmanda ja kuuenda koja koosseis on selle tagajärjel alljärgnev.

Kolmas koda

Esimees Rosas,

kohtunikud Borg Barthet, La Pergola, Puissochet, von Bahr, Malenovský, Lõhmus ja Ó Caoimh.

Kuues koda

Esimees Borg Barthet,

kohtunikud La Pergola, Puissochet, von Bahr, Malenovský, Lõhmus ja Ó Caoimh.

Suurkoja ning kolmanda ja kuuenda koja koosseisude määramise nimekirjad

(2005/C 31/05)

Euroopa Kohus koostas 19. oktoobri 2004. aasta koosolekul kodukorra artikli 11b lõikes 2 nimetatud nimekirja suurkoja moodustamiseks järgmiselt:

Gulmann

Ó Caoimh

La Pergola

Levits

Puissochet

Lõhmus

Schintgen

Klučka

Colneric

Malenovský

von Bahr

Ilešič

Cunha Rodrigues

Borg Barthet

Silva de Lapuerta

Arestis

Lenaerts

Juhász

Schiemann

Kūris

Makarczyk

Euroopa Kohus koostas 19. oktoobri 2004. aasta koosolekul kodukorra artikli 11c lõike 2 esimeses lõigus nimetatud nimekirja kolmanda koja moodustamiseks järgmiselt:

La Pergola

Ó Caoimh

Puissochet

Lõhmus

von Bahr

Malenovský

Borg Barthet

Euroopa Kohus koostas 19. oktoobri 2004. aasta koosolekul kodukorra artikli 11c lõike 2 teises lõigus nimetatud nimekirja kuuenda koja moodustamiseks järgmiselt:

La Pergola

Puissochet

von Bahr

Malenovský

Lõhmus

Ó Caoimh

EUROOPA KOHTU

(teine koda)

12. oktoobri 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-87/00 (Giudice di pace di Genova eelotsuse-
taotlus): Roberto Nicoli versus Eridania SpA ⁽¹⁾*(Suhkur — Hinnasüsteem — Regionaliseerimine — Puudu-
jäägipiirkonnad — Itaalia klassifitseerimine — Turustus-
aasta 1998/1999 — Määrus (EMÜ) nr 1785/81 ja määrus
(EÜ) nr 1361/98 — Määruse nr 1361/98 kehtivus)*

(2005/C 31/06)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Kohtuasjas C-87/00, mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Giudice di pace di Genova (Itaalia) 28. veebruari 2000. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus nimetatud kohtus pooleli-olevas asjas järgmiste poolte vahel: Roberto Nicoli v. Eridania SpA, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. märtsil 2000, tegi Euroopa Kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans ja kohtunikud C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric (ettekandja); kohtujurist M. Poiares Maduro, kohtusekretär vanemametnik L. Hewlett, 12. oktoobril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

Esitatud küsimuse läbivaatamisel ei ilmnenu ühtegi asjaolu, mis mõjutaks nõukogu 26. juuni 1998. aasta määruse nr 1391/98 (EÜ), millega määratakse kindlaks valge suhkru tuletatud sekkumishinnad, toorsuhkru sekkumishinnad, A- ja B-suhkrupeedi miinimumhinnad ja samuti laokulude hüvitamise summa turustusaastaks 1998/1999, kehtivust.

⁽¹⁾ EÜT C 149, 27.5.2000.

EUROOPA KOHTU

(kuues koda)

9. detsembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-219/03: Euroopa Ühenduste Komisjon versus
Hispaania Kuningriik ⁽¹⁾*(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kapitalikasumi
maksustamine)*

(2005/C 31/07)

(Kohtumenetluse keel: hispaania)

Kohtuasjas C-219/03: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad M. Diaz-Llanos La Roche ja L. Escobar Guerrero) v. Hispaania

Kuningriik (esindaja L. Fraguas Gadea), mille esemeks on 19. mail 2003 EÜ artikli 226 alusel esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (kuues koda), koosseisus: koja esimees A. Borg Barthet ja kohtunikud J.-P. Puissochet (ettekandja) ning S. von Bahr; kohtujurist J. Kokott, kohtusekretär R. Grass, 9. detsembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Hispaania Kuningriik on enne 31. detsembril 1994 omandatud aktsiate ülekandmise teel alates 1. jaanuarist 1997 saadud kapitalikasumi maksustamise osas säilitanud maksuregulatsiooni, mis on ebasoodsam mujal kui Hispaania reguleeritud turgudel noteeritud aktsiate suhtes, siis on ta rikkunud EÜ artiklitest 49 ja 56 ning 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklitest 36 ja 40 tulenevaid kohustusi.

2. Jätta kohtukulud Hispaania Kuningriigi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 184, 2.8.2003.

EUROOPA KOHTU

(kuues koda)

9. detsembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-56/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus
Soome Vabariik ⁽¹⁾*(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2001/29/EÜ
— Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate
aspektide ühtlustamine infoühiskonnas — Ettenähtud
tähtajal üle võtmata jätmine)*

(2005/C 31/08)

(Kohtumenetluse keel: soome)

Kohtuasjas C-56/04: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad K. Banks ja M. Huttunen) v. Soome Vabariik (esindaja A. Guimaraes-Purokoski), mille esemeks on 10. veebruaril 2004 EÜ artikli 226 alusel esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (kuues koda), koosseisus: koja esimees A. Borg Barthet ning kohtunikud J.-P. Puissochet ja J. Malenovský (ettekandja); kohtujurist A. Tizzano, kohtusekretär R. Grass, 9. detsembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Soome Vabariik ei ole määratud tähtaja jooksul vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas täitmiseks, siis on Soome Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Jätta kohtukulud Soome Vabariigi kanda.

(¹) ELT C 85, 3.4.2004.

2. Jätta kohtukulud Luksemburgi Suurhertsogiriigi kanda.

(¹) ELT C 228, 11.9.2004.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Corte Suprema di Cassazione 11. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas Honyvem Informazioni Commerciali srl v. Mariella De Zotti

(Kohtuasi C-465/04)

(2005/C 31/10)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

EUROOPA KOHTU

(kuues koda)

9. detsembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas C-333/04: Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik (¹)

(Lüükmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 1999/92/EÜ — Töötajate kaitse — Oht plahvatusohtlikust keskkonnast — Üle võtmata jätmine)

(2005/C 31/09)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas C-333/04: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad D. Martin ja H. Kreppel) v. Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindaja S. Schreiner), mille esemeks on 2. augustil 2004 EÜ artikli 226 alusel esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, tegi Euroopa Kohus (kuues koda), koosseisus: koja esimees (ettekandja) A. Borg Barthet ja kohtunikud J. Malenovský ning U. Lõhmus; kohtujurist L. A. Geelhoed, kohtusekretär R. Grass, 9. detsembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1999. aasta direktiivi 1999/92/EÜ plahvatusohtlikust keskkonnast potentsiaalselt ohustatud töötajate ohutuse ja tervisekaitse parandamise miinimumnõuete kohta (viieteistkümmes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) täitmiseks, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Corte Suprema di Cassazione 11. juuni 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Honyvem Informazioni Commerciali srl v. Mariella De Zotti, mis saabus kohtukantseleisse 3. novembril 2004.

Corte Suprema di Cassazione küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

“Nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653 (¹) artikli 17 sisu ja eesmärgi ning selles artiklis ette nähtud hüvitise arvutamiseks mõeldud kriteeriumide seisukohast tuleb välja selgitada, kas sama direktiivi artiklit 19 tuleb tõlgendada selliselt, et see võimaldab direktiivi rakendamiseks vastu võetud siseriikliku õigusnormiga lubada, et kollektiivlepinguga (mis kohustab lepingupooli kindlates suhetes) ei anta kaubandusagendile mitte õigust artiklist 17 tulenevate kriteeriumide alusel arvatavale hüvitisele direktiivi artikli 17 lõikes 2 nimetatud tingimuste esinemisel, vaid hoopis õigus agendile makstavale hüvitisele, mis ei sõltu selle artikli lõike 2 punkti a esimeses ja teises taandes loetletud tingimuste esinemisest (osa hüvitisest kõigil esindamissuhte lõppemise juhtudel) ning mille määra ei hinnata direktiivist tulenevate kriteeriumide alusel (vajadusel ka selles sätestatud summa piires), vaid vastavalt kollektiivlepingus ette nähtud kriteeriumidele. Tegemist on hüvitisega, mis määratakse (ilma igasuguse viiteta agendipoolsele tehingute arvu suurendamisele) kindla protsendina lepingu kehtivuse ajal kaubandusagendi saadud tasust, mille tagajärjena on see hüvitis – isegi kui on olemas ülempiir ja kui enamik direktiivis hüvitise saamise õigusele sätestatud tingimusi on täidetud – paljudel juhtudel madalam (ja mõnikord väga palju madalam) direktiiviga ette nähtud ülempiirist ning igal juhul väiksem summast, mille kohtunik oleks saanud konkreetsel juhul määrata, kui ta oleks võinud kollektiivlepingus sätestatud arvutamisparameetrite asemel lähtuda direktiivi põhimõtetest ja kriteeriumidest.

Samuti on vaja välja selgitada, kas hüvitist tuleb arutada analüütiliselt, võttes arvesse kaubandusagendi muid tasusid, mida ta oleks tõenäoliselt võinud saada lepingu lõpetamisele järgnevatel aastail tänu tema hangitud uutele klientidele või tema märgatavalt laiendatud tehingutele olemasolevate klientidega, ning kohaldades alles seejärel hüvitise summale võimalikke parandusi, arvestades võrdsuse põhimõtet ja direktiivis ette nähtud ülempiiri; või kas on lubatud kasutada muid arvutamismeetodeid, täpsemalt sünteetilisi meetodeid, mis võtavad suuremal määral arvesse võrdsuse põhimõtet ja arvutuse lähtepunktina direktiivis sätestatud ülempiiri.

Seega tuleb asi saata Euroopa Kohtule eespool toodud nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653/EMÜ füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklite 17 ja 19 tõlgendamise küsimuste lahendamiseks.”

(¹) EÜT L 382, 31.12.1986, lk 17.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechthof Arnhem 27. oktoobril 2004 kohtuasjas N v. Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

(Kohtuasi C-470/04)

(2005/C 31/11)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Gerechthof Arnhem'i 27. oktoobri 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas N v. Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo, mis saabus kohtukantseleisse 2. novembril 2004.

Gerechthof Arnhem küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1.1.1. Kas liikmesriigi resident, kes viib oma asukoha üle teise liikmesriiki, saab kohtuasjas senise asukohariigi vastu tugineda EÜ artiklile 18 üksnes põhjendusel, et riigist lahkumisega seotud maks takistab või võib takistada seda lahkumist?

1.1.2. Kui vastus küsimusele 1.1.1 on eitav, kas siis liikmesriigi resident, kes viib oma asukoha üle teise liikmesriiki, saab kohtuasjas senise asukohariigi vastu tugineda EÜ artiklile 43 juhul, kui ei ole selge või tõenäoline, et ta nimetatud artiklis osutatud majandustegevust teises liikmesriigis jätkab? Kas sellele küsimusele vastamisel omab tähtsust, et tegevust jätkatakse kavandatud ajavahemiku järel? Kui jah, siis kui pikk võib see ajavahemik olla?

1.1.3. Kui vastus küsimusele 1.1.1 või 1.1.2 on jaatav, kas siis EÜ artikliga 18 või EÜ artikliga 43 on vastuolus asjakohased Madalmaade õigusnormid, mille alusel tulumaksu ja sotsiaalmaksuga maksustatakse osalusest lähtudes arvestatud eeldatav tulu üksnes sel põhjendusel, et Madalmaade resident, kes teise riiki ümberasumise tõttu lakkab olemast kodumaine maksukohustuslane, loetakse olulise osaluse moodustavatest aktsiatest või osadest loobunuks?

1.1.4. Kui vastus küsimusele 1.1.3 on jaatav põhjendusel, et maksu tasumise tähtaja pikendamiseks on nõutav tagatise andmine, siis kas esitatud tagatise vabastamise läbi on võimalik see piirang tagasiulatava mõjuga kaotada? Kas sellele küsimusele vastamisel omab tähtsust, kas tagatise vabastamine toimus vastavalt õigusnormidele või võimaliku sundtäitmise käigus antud haldusakti alusel? Kas sellele küsimusele vastamisel omab tähtsust ka see, kas tagatiste andmisest tekkiva võimaliku kahju eest pakutakse hüvitust?

1.1.5. Kui vastus küsimusele 1.1.3 on jaatav ja vastus punktis 1.1.4 esitatud esimesele küsimusele eitav, siis kas sellest tulenevat piirangut võib pidada õigustatuks?

Euroopa Ühenduste Komisjon 16. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-477/04)

(2005/C 31/12)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 16. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on Chiara Cattabriga ja Barry Doherty.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud vajalikke haldus- ja õigusnorme nõukogu 14. veebruari 2002. aasta direktiivi 2002/11/EÜ, ⁽¹⁾ millega muudetakse direktiivi 68/193/EMÜ ⁽²⁾ viinamarjade vegetatiivse paljundusmaterjali turustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 74/649/EMÜ (EÜT L 53, 23.2.2002, lk 20), täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 3 tulenevaid kohustusi.

— jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 3. veebruaril 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 53, 23.2.2002, lk 20.

⁽²⁾ EÜT L 93, 17.4.1968, lk 15.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 16. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-478/04)

(2005/C 31/13)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 16. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on Minas Konstantinidis ja Giuseppe Bambara.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et

a) kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud vajalikke meetmeid tagamaks, et Cá di Capri (Verona) prügilas ladestatud ohtlikud jäätmed taaskasutatakse või kõrvaldatakse viisil, mis ei sea ohtu inimeste tervist ning mille käigus ei kasutata keskkonda ohustavaid protsesse ja menetlusi;

b) kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud vajalikke meetmeid tagamaks, et sellesse prügilasse ladestatud ohtlike jäätmete valdaja annab jäätmed käitlemiseks era- või avalikule jäätmekogumisettevõttele või ettevõttele, kes teeb direktiivi IIA või IIB lisas nimetatud toiminguid, või taaskasutab või kõrvaldab jäätmed ise kooskõlas käesoleva direktiivi sätetega;

c) kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud vajalikke meetmeid tagamaks, et seoses selle ladestamisega kohas, kus toimub ohtlike jäätmete ladestamine, need jäätmed registreeritakse ja identifitseeritakse ja et ei segataks eri kategooriatesse kuuluvaid ohtlikke jäätmeid ega pandaks ohtlikke jäätmeid kokku tavajäätmetega;

siis on Itaalia Vabariik rikkunud direktiivi 75/442/EMÜ jäätmete kohta, ⁽¹⁾ mida on muudetud nõukogu 18. märtsi 1991. aasta direktiiviga 91/156/EMÜ, ⁽²⁾ artiklites 4 ja 8 ning direktiivi 91/689/EMÜ ohtlike jäätmete kohta artikli 2 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi.

— jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et vastavalt nõuetes esitatud põhjendustele on Itaalia Vabariik Cá di Capri (Verona) prügilas suhtes rikkunud direktiivist 75/442/EMÜ, mida on muudetud direktiiviga 91/156/EMÜ, ja direktiivist 91/689/EMÜ tulevaid kohustusi.

⁽¹⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 39.

⁽²⁾ EÜT L 78, 26.3.1991, lk 32.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Østre Landsret 16. novembri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Laserdisken ApS versus Kulturministeriet

(Kohtuasi C-479/04)

(2005/C 31/14)

(Kohtumenetluse keel: taani)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Østre Landsret 16. novembri 2004. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Laserdisken ApS v. Kulturministeriet, mis saabus kohtukantseleisse 19. novembril 2004.

Østre Landsret küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas ⁽¹⁾ artikli 4 lõige 2 on kehtetu?

2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 4 lõige 2 keelab liikmesriigil säilitada oma õigusnormides õiguste rahvusvahelise ammandumise põhimõtte?

Teise küsimuse eesmärgiks on täpsustada, kas liikmesriik, kes soovib osutada suuremat tähtsust väljendusvabadusele ja kodanike ligipääsule kultuuritoodetele kui siseriiklike autoriõiguste valdajate kaitsmisele konkurentsi vastu, võib artikli 4 lõikest 2 erandi teha.

(¹) EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Viterbo
2. novembri 2004. aasta määrusega kohtuasjas D'antonio
Antonello kriminaalasjas**

(Kohtuasi C-480/04)

(2005/C 31/15)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale di Viterbo 2. novembri 2004. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse D'antonio Antonello süüdistusasjas, mis saabus kohtukantseleisse 17. novembril 2004, järgmises küsimuses:

Kas seaduse nr 401/89 artiklid 4,1 ja 4a koos järgnevate muudatustega, mis annavad praegu ainult avalikku teenust osutavatele Itaalia kontsessioonäridele ja mitte välismaa kihlvedude vahendajatele, nõ "bookmakers'itele" menetluse alusel õiguse tegutseda, on vastuolus EÜ asutamislepingu artiklitega 31, 86-43 ja 49? (¹)

(¹) Siinkohal loe: EÜ artiklid 31, 43, 49 ja 81-86.

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 23. novembri 2004. aasta
hagi Ühendkuningriigi vastu**

(Kohtuasi C-484/04)

(2005/C 31/16)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 23. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Kohtusse hagi Ühendkuningriigi vastu. Komisjoni esindajad on Gérard Rozet ja Nicola Yerrell, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tunnistada, et: kohaldades erandit töötajatele, kelle tööaega osaliselt ei mõõdetata või ei määrata eelnevalt kindlaks või selle määravad töötajad ise, ning jättes võtmata kohased meetmed töötajate igapäevase ja iganädalase puhkeaja õiguse tagamiseks, on Ühendkuningriik rikkunud nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiivi 93/104/EÜ, mis käsitleb tööaja korralduse teatavaid aspekte, (¹) artikli 17 lõikest 1 ja EÜ artiklist 249 tulenevaid kohustusi;
2. jätta kohtukulud Ühendkuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Artikli 17 lõikes 1 sätestatud erandi kohaldamine

Artikli 17 lõige 1 annab liikmesriikidele võimaluse teha erandeid mõnedest direktiivi sätetest, kui tööaega asjaomase tegevuse eriliste omaduste tõttu ei mõõdetata või ei määrata eelnevalt kindlaks või selle määravad töötajad ise.

Ühendkuningriik võttis direktiivi siseriiklikku õigusesse üle Working Time Regulations 1998'ga (SI 1998/1833) (tööaja eeskirjad: edaspidi "Regulations 1998"). Kõnealused eeskirjad sisaldasid algselt punkti 20 alapunktis a direktiivi artikli 17 lõikele 1 üldjoontes vastavat erandit sätetest maksimaalse iganädalase tööaja, öötöö kestuse, igapäevase ja iganädalase puhkeaja ning puhkepauside kohta.

Siiski kehtestati seejärel Working Time Regulations 1999 (SI 1999/3372) punktiga 4 Regulations 1998 punkti 20 uus alapunkt järgmises sõnastuses:

“(2) Kui töötaja tööaega mõõdetakse või määratakse eelnevalt kindlaks vaid osaliselt või töötaja ei saa seda ise osaliselt kindlaks määrata, kuid tegevuse erilised omadused on sellised, et ilma tööandja korralduseta võib töötaja teha tööd, mille kestust ei mõõdetata või ei määrata eelnevalt kindlaks või töötaja saab selle ise määrata, kohaldatakse punkti 4 alapunkte 1 ja 2 ning punkti 6 alapunkte 1, 2 ja 7 vaid sellele osale tööst, mis on mõõdetud või eelnevalt kindlaks määratud või mida ei saa töötaja ise kindlaks määrata”.

(Punktid 4 ja 6 reguleerivad vastavalt iganädalast maksimaalset töötaja ja öötöötaja kestust).

Nimetatud muudatusega lisati täiendava erandi tegemise võimalus juhtudel, mil töötaja tööaeg on osaliselt mõõdetud, eelnevalt kindlaks määratud või töötaja poolt määratud ja osaliselt mitte. Sellistel juhtudel kohaldatakse iganädalase töötaja ja öötöö sätteid ainult töötaja selle tööosa suhtes, mis on mõõdetud, eelnevalt kindlaks määratud või mida töötaja ei saa ise määrata.

Komisjoni hinnangul ületab punkti 20 alapunkt 2 direktiivi artikli 17 lõikes 1 sätestatud erandi ulatuse, mida kohaldatakse ainult nende töötajate suhtes, kelle tööaega tervikuna ei mõõdetata või ei määrata eelnevalt kindlaks või mille töötajad määravad ise.

Töötajate puhkeaegu reguleerivate sätete kohaldamine

Direktiivi artiklid 3 ja 5 sätestavad iga töötaja igapäevased ja iganädalased miinimumpuhkeajad. Ühendkuningriigi siseriikliku õiguse vastavad sätted sisalduvad Regulations 1998 punktides 10 ja 11. Samas on Department of Trade and Industry poolt välja antud ametlike juhiste Regulations 1998 kohaldamise kohta peatükis 5 (pealkirjaga “Vaba aeg”) sätestatud, et:

“Tööandjad peavad tagama, et töötajad saavad oma puhkeaega kasutada, kuid ei pea tagama, et nad seda puhkeaega tegelikult kasutavad”.

Teisiti öeldes ei ole tööandjatel juhiste kohaselt kohustust tagada seda, et töötajad tegelikult neile ettenähtud puhkeaega kasutaksid, vaid üksnes seda, et puhata soovival töötajal ei oleks puhkeaja kasutamisel takistusi.

Komisjoni hinnangul toetavad ja soodustavad kõnealused juhised selgelt direktiivi nõuetele mittevastava praktika väljakujunemist.

(¹) EÜT L 307, 13.12.1993, lk 18.

Euroopa Ühenduste Komisjon 25. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-485/04)

(2005/C 31/17)

(kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 25. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on G. Valero Jordana ja D. Recchia.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud vajalikke haldus- ja õigusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. märtsi 2003. aasta direktiivi 2003/17/EÜ, (¹) millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ (²) bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta, täitmiseks või vähemalt ei ole neist teatanud komisjonile, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nimetatud direktiivi artiklist 2 tulenevaid kohustusi.

— jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 30. juunil 2002.

(¹) ELT L 76, 22.3.2003, lk 10.

(²) EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-486/04)

(2005/C 31/18)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 25. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on M. Van Beek, F. Louis ja A. Capobianco.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et Itaalia Vabariik on rikkunud nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ, ⁽¹⁾ mida on muudetud direktiiviga 97/11/EMÜ, ⁽²⁾ artikli 2 lõikest 1 ning artikli 4 lõigetest 1, 2 ja 3 tulenevaid kohustusi:

1. kuna Itaalia Vabariik ei kohaldanud Massafra jäätme- ja biomassi kütuse põletamise rajatise, mis on direktiivi 85/337, muudetud direktiiviga 97/11, lisas I nimetatud rajatis, keskkonnamõju hindamist direktiivi 85/337 artiklite 5-10 kohaselt;
2. kuna Itaalia Vabariik võttis vastu õigusakti (3. septembri 1999. aasta DPCM'i, millega muudetakse 12. aprilli 1996. aasta DPR'i lisa A, artikli 3 lõike 1 punktid i ja 1), mis välistab muudetud direktiivi 85/337 lisas I nimetatud teatud projektide keskkonnamõju hindamise (üle 100tonnise päevavõimsusega ohtlike ja tavajäätmete taastamise rajatiste projektid) tingimusel, et direktiivi 75/442/EMÜ ⁽³⁾ artiklit 11 rakendades on toimunud lihtsustatud korras loa andmise menetlus, ja
3. kuna Itaalia Vabariik võttis vastu õigusakti (3. septembri 1999. aasta DPCM'i, millega muudetakse 12. aprilli 1996. aasta DPR'i lisa A, artikli 3 lõike 1 punktid i ja 1), mis selleks, et teha kindlaks, kas direktiivi 85/337 lisas II nimetatud projekti keskkonnamõju hinnatakse või mitte, sätestab ebasobiva tingimuse, mis võib viia teatud olulise keskkonnamõjuga projektide hindamise kohustuse tühistamiseni;

— jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et hagiavalduses nimetatud põhjendustel on Itaalia Vabariik rikkunud direktiivist 85/337, mida on muudetud direktiiviga 97/11, tulenevaid kohustusi.

⁽¹⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

⁽²⁾ EÜT L 73, 14.3.1997, lk 5.

⁽³⁾ EÜT L 194, lk 39.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. novembri 2004. aasta hagi Itaalia Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-487/04)

(2005/C 31/19)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjoni esitas 25. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu. Hageja esindajad on C. Cattabriga ja A. Bordes.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik on ühepoolset kehtestanud teatud otstarbeks mõeldud lössipulbri jälgimise korra, mis ei ole sellele sektorile kohalduva täielikult harmoniseeritud ühenduse õigusega ette nähtud, siis on Itaalia Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusest (EÜ) nr 1255/1999 ⁽¹⁾ piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta ning komisjoni 17. detsembri 1999. aasta määrusest (EÜ) nr 2799/1999, ⁽²⁾ millega sätestatakse määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad loomatoiduks mõeldud lössi ja lössipulbri jaoks toetuse andmise osas ja kõnealuse lössipulbri müügi osas;

— jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

1. Selleks, et hoida ära loomatoiduks mõeldud lõssipulbri jaoks toetuse saamise kuritarvitamist, kehtestavad määrused (EÜ) nr 1255/1999 ja (EÜ) nr 2799/1999 struktureeritud mehhanismi seda toodet kasutavate ettevõtjate kontrollimiseks. See mehhanism jätab küll toetuse andmise kohta käivate sätete täitmise tagamiseks liikmesriikide pädevusse täiendavate kontrollimeetmete vastuvõtmise, ent ei luba sektori ettevõtjatele panna täiendavaid ning määrusega nr 2799/1999 võrreldes toetuse saajatele pandud kohustustest erineva olemusega kohustusi.
2. Eriti tuleb liikmesriikide pädevusse mittekuuluvaks lugeda määruse nr 2799/1999 esemeks oleva lõssipulbri koostist mõjutavate tingimuste ühepoolset kehtestamist, nt nagu märgistusvärvi lisamine selleks, et oleks ilme, et toode on loomasöödaks mõeldud.
3. Selline tingimus takistab liikmesriikide vahelist lõssipulbri kauplemist. Kuna tootmise ajal ei ole lõssipulbri sihtotstarve tavaliselt teada, siis Itaalia seadusandja pandud kohustus lisada märgistus kohustab Itaalia turule lõssipulbrit eksporditavaid ettevõtjaid võtma sellele turule mõeldud partii suhtes ette keerulisi tootemanipulatsioonide. Nagu seda on korduvalt kohtupraktikas meelde tuletatud, põhineb ühendusesisest kaubandust puudutav ühine turukorraldus kaubandusvabadusel ja keelab kõik siseriiklikud õigusaktid, mis, nagu käesoleval juhul, takistavad liikmesriikide vahelist kaubandust.
4. Vaidlusalune Itaalia õigusakt riivab ka ühise turukorralduse toimimist piimasektoris, mis kehtestatud toetusi puudutavas osas põhineb ühtsustatud *erga omnes* rakendatavatel ettekirjutustel. Seega on selge, et kui liikmesriigid sarnaselt Itaaliaga peaksid ennast pädevaks ühepoolset kehtestada loomatoiduks mõeldud lõssipulbri jälgimise *ad hoc* reegleid, tooks see kaasa ületamatud raskused ettevõtjatele, kes peaksid neile erilistele reeglitele alluma ja peaksid oma tooteid muutama vastavalt 25 erineval siseriiklikul turul kehtivatele reeglitele.
5. Itaalia valitsus ei saa muuhulgas toetuda kohtupraktikale, mille kohaselt ühise turukorralduse sisseadmine ei keela liikmesriikidel rakendada siseriiklikke õigusakte, millel on teine üldise huvi eesmärk, kui see, mida püüab saavutada ühine turukorraldus. Seaduse nr 250/2000 ettevalmistustöödest tuleneb selgelt, et selles seaduses sisalduvate sätete lõppeesmärk on hoida ära konkreetse eesmärgiga lõssipulbri ebaseaduslikku kuritarvitamist. Seega on selle seaduse eesmärgid samad määruse nr 2799/1999 artiklis 9 ja järgnevates sätestatutele.

6. Seaduse nr 250/2000 ettevalmistustöödest võib ka välja lugeda, et Itaalia ametiasutuste otsused määruses nr 2799/1999 ettenähtud kontrollidest kõrvalehoidmise kohta on õigustatud määrusega sätestatud kontrollimehhanismide ebaefektiivsuse tõttu Itaalias.
7. Selline õigustus on vastuolus väljakujunenud kohtupraktikaga, mille kohaselt ühest küljest siis, kui ühendus on konkreetsetes sektorites loonud ühise turukorralduse, peavad liikmesriigid hoiduma kõikidest ühepoolsetest meetmetest, isegi kui need toetaks ühist poliitikat, ning teisest küljest ühenduse õigusakti täitmise staadiumis tekkinud raskused praktilises korralduses ei luba liikmesriigil jätta ühepoolset oma kohustusi täitmata.
8. Lõpuks ei saaks Itaalia ametiasutused väita, et seadust nr 250/2000 ei ole tegelikult kunagi efektiivselt rakendatud, sest vastu oli võtmata ministri määrus, mis pidi sätestama märgistajate definitsiooni ja vastava kasutamise viisi. Nagu Euroopa Kohus on korduvalt meelde tuletanud, ei ole asjaolu, et ühenduse õiguse vastast õigusakti on vähe – või isegi mitte üldse – rakendatud, piisav sellest tuleneva rikkumise kõrvaldamiseks.

(¹) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48.

(²) EÜT L 340, 31.12.1999, lk 3.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour de cassation, chambre commerciale, financière et économique (Prantsusmaa) 16. novembril 2004. aasta otsusega kohtuasjas Galeries de Lisieux SA v. Organic Recouvrement

(Kohtuasi C-488/04)

(2005/C 31/20)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Cour de cassation, chambre commerciale, financière et économique (Prantsusmaa) 16. novembril 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Galeries de Lisieux SA v. Organic Recouvrement, mis saabus kohtukantssele 29. novembril 2004.

Cour de cassation, chambre commerciale, financière et économique (Prantsusmaa) küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas ühenduse õigust tuleb tõlgendada viisil, et sellist maksu, nagu kaubanduse ja käsitöönduse toetamise maks, mis kehtestati 13. juuli 1972. aasta seadusega ja mida kogutakse, kui kaupluste jaemüügipind ületab 400 m², ning millest laekuvad tulud kantakse üle kaupmeeste ja käsitöölise pensionikindlustuskassade eriarvetele spetsiaalse hüvitistoetuse, millest 30. detsembri 1981. aasta seadusest nr 81-1160 tulenevalt on saanud lahkumishüvitis, rahastamiseks, tuleb käsitleda riigibina, niivõrd kui seda rahastavad vaid need kauplused, mille müügipind on suurem kui 400 m² või mille käive on suurem kui 460 000 eurot, ja kuivõrd tulevane hüvitisasaja saab kasu maksusoodustusest, mis tuleneb võimalusest vähendada võimalikke makseid täiendavasse pensionisüsteemi?

2. Kas EÜ asutamislepingu artikli 56 lõiget 1 koosmõjus artikliga 58 tuleb tõlgendada selliselt, et kasumijaotamisena on keelatud liikmesriigis asuva äriühingu kolmanda riigi laenuandjale, kes on ühtlasi selle äriühingu osanik, tasuta intresside osaline maksustamine, kuna tegemist on suvalise diskrimineerimisega või liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelise kapitali vaba liikumise varjatud piiranguga?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Gerechtshof 's-Hertogenbosch 9. juuni 2004. aasta otsusega kohtuasjas L. H. Piatkowski v. Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven

(Kohtuasi C-493/04)

(2005/C 31/22)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Baden-Württemberg 14. oktoobri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (varem Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) versus Finanzamt Emmendingen

(Kohtuasi C-492/04)

(2005/C 31/21)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Finanzgericht Baden-Württemberg'i 14. oktoobri 2004. aasta määrusega otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH (varem Riess Laser Bandstahlschnitte GmbH) v. Finanzamt Emmendingen, mis saabus kohtukantseleisse 1. detsembril 2004.

Finanzgericht Baden-Württemberg küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas EÜ asutamislepingu artikli 57 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et kolmandate riikide suhtes 31. detsembril 1993 "kehtivad" kapitali liikumise piirangud on sellised, mille suhtes riigi seadusandja on seadusloomemenetluse selleks kuupäevaks juba lõpetanud või sellised, mis siseriiklike õigusnormide kohaselt on nimetatud kuupäevaks juba rakendatavad konkreetsetele, toimunud asjaoludele?

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Gerechtshof 's-Hertogenbosch'i (Madalmaad) 9. juuni 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas L. H. Piatkowski v. Belastingdienst Grote ondernemingen Eindhoven, mis saabus kohtukantseleisse 1. detsembril 2004.

Gerechtshof 's-Hertogenbosch küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas ühenduse õigus, eelkõige õigus liikumisvabadusele ja määruse nr 1408/71⁽¹⁾ (1998. aasta versioonis) artikli 14c punkt b, välistavad selle, et Holland maksustab riiklike kindlustusmakseid Madalmaades asuvate äriühingute poolt Belgia kodanikule makstava intressitulu pealt, kui sellele kodanikule kehtivad määruse nr 1408/71 artikli 14c punkti b alusel koostöös selle määruse VII lisaga nii Madalamaade kui Belgia sotsiaalkindlustusalased õigusnormid?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pere liikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2).

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Hoge Raad der Nederlanden
26. novembri 2004. aasta otsusega kohtuasjas A. C. Smits-
Koolhoven versus Staatssecretaris van Financiën**

(Kohtuasi C-495/04)

(2005/C 31/23)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Hoge Raad der Nederlandeni 26. novembri 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas A. C. Smits-Koolhoven v. Staatssecretaris van Financiën, mis saabus kohtukantseleisse 1. detsembril 2004.

Hoge Raad der Nederlanden küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

Kas kõnealused taimesisigaretid, mille kohta on tuvastatud, et need ei sisalda meditsiinilise toimega aineid, kuid mida müüakse Keuringsraad Openlijke Aanprijzing Geneesmiddelen/Keuringsraad Aanprijzing Gezondheidsproducten loal "meditsiiniliste taimesisigaretide" nime all abivahendina suitsetamisest loobumisel, kuuluvad nõukogu direktiivi 95/59⁽¹⁾ artikli 7 lõikes 2 sätestatud ainult meditsiinilistel eesmärkidel kasutatavate toodete alla?

⁽¹⁾ EÜT L 291, 6.12.1995, lk 40.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas College van Beroep voor het
Bedrijfsleven te's-Gravenhage 26. novembri 2004. aasta
otsusega kohtuasjas J. Slob versus Productschap Zuivel**

(Kohtuasi C-496/04)

(2005/C 31/24)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhage 26. novembri 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas J. Slob v. Productschap Zuivel, mis saabus kohtukantseleisse 1. detsembril 2004.

College van Beroep voor het Bedrijfsleven te 's-Gravenhage küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

— Kas määruse (EMÜ) nr 536/93,⁽¹⁾ millega sätestatakse piima ja piimatoodete lisamaksu üksikasjalikud rakenduseeskirjad, artikli 7 lõike 1 algust ja lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see regulatsioon annab liikmesriigile õiguse võtta vastu õigusnorme, mis kehtestavad selle territooriumil asuvatele piimatootjatele sama määruse artikli 7 lõike 1 punktist tulenevatest kohustustest ulatuslikumaid raamatupidamiskohustusi?

— Kas jaatava vastuse korral esimesele küsimusele võib siis eeldada, et eeskiri, mis kohustab tootjat oma riigi ametiasutustele aru andma toodetud või koguste ja selle kasutamise kohta, isegi kui see hävitati või kasutati loomasöödana, jääb liikmesriigile antud nimetatud pädevuse alla?

⁽¹⁾ EÜT L 57, lk 12.

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 1. detsembri 2004. aasta
hagi Kreeka Vabariigi vastu**

(Kohtuasi C-497/04)

(2005/C 31/25)

(kohtumenetluse keel: kreeka)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 1. detsembril 2004 hagi Kreeka Vabariigi vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on õigusnõunik Enrico Traversa ja Georgios Zavvos komisjoni õigustalitusest.

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/13/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 73/239/EMÜ seoses kahjukindlustusseltside solventsusmarginaalinõuetega,⁽¹⁾ ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Kreeka Vabariik rikkunud talle sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

— jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õigusliku alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 20. septembril 2003.

(¹) EÜT L 77, 20.3.2002, lk 17.

Euroopa Ühenduste Komisjoni 1. detsembri 2004. aasta hagi Kreeka Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-498/04)

(2005/C 31/26)

(kohtumenetluse keel: kreeka)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 1. detsembril 2004 hagi Kreeka Vabariigi vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on õigusnõunik Enrico Traversa ja õigustalituse ametnik Georgios Zavvos,

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et Kreeka Vabariik, võtmata vastu õigus- ja haldusnorme, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiivi 2002/83 elukindlustuse kohta, (¹) mis tunnistab kehtetuks ning asendab vastavalt artiklile 72 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/12, millega muudetakse nõukogu direktiivi 79/267/EMÜ seoses elukindlustusseltside solventsusmarginaali nõuetega, täitmiseks, või vähemalt teavitamata sellest komisjoni, on Kreeka Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— jätta kohtukulud Kreeka Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Nimetatud direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 20. septembril 2003.

(¹) EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Landesarbeitsgericht Düsseldorf 8. oktoobri 2004. aasta määrusega kohtuasjas Hans Werhof versus Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG

(Kohtuasi C-499/04)

(2005/C 31/27)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Landesarbeitsgericht Düsseldorf'i 8. oktoobri 2004. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Hans Werhof v. Freeway Traffic Systems GmbH & Co. KG, mis saabus kohtukantseleisse 2. detsembril 2004.

Landesarbeitsgericht Düsseldorf küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas nõukogu 29. juuni 1998. aasta direktiivi 98/50/EÜ, millega muudetakse direktiivi 77/187/EMÜ liikmesriikide nende seaduste ühtlustamise kohta, mis käsitlevad töötajate õiguste kaitset äriühingute, ettevõtete või nende osade üleminekul (¹) artikli 3 lõikega 1 on kooskõlas see, kui kollektiivlepinguga mitteseotud ettevõtte omandaja on seotud ettevõtte võõrandaja, kellele laieneb kollektiivleping, ja töötaja vahelise kokkuleppega, mille kohaselt kohaldatakse ettevõtte võõrandajale siduvaid kehtivaid kollektiivseid palgakokkuleppeid viisil, et ettevõtte üleminekul kehtivat kollektiivset palgakokkulepet kohaldatakse, kuid hiljem jõustuvaid kollektiivseid palgakokkuleppeid ei kohaldata?

2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

kas direktiivi 98/50/EÜ artikli 3 lõikega 1 on kooskõlas see, kui kollektiivlepinguga mitteseotud ettevõtte omandaja on pärast ettevõtte üleminekut jõustuvate kollektiivsete palgakokkulepetega seotud ainult nii kaua, kuni nendega on seotud ettevõtte võõrandaja?

(¹) EÜT L 201, lk 88.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesverwaltungsgericht 3. augusti 2004. aasta määrusega halduskohtuasjas Ergün Torun versus Stadt Augsburg; Menetlusse astujad: 1. Saksamaa liidu huvide esindaja Bundesverwaltungsgericht'i juures, 2. Landesanstalt für Bayern

(Kohtuasi C-502/04)

(2005/C 31/28)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Bundesverwaltungsgericht'i 3. augusti 2004. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse halduskohtuasjas Ergün Torun v. Stadt Augsburg, mis saabus kohtukantsleisesse 7. detsembril 2004. Menetlusse astujad: 1. Saksamaa liidu huvide esindaja Bundesverwaltungsgericht'i juures, 2. Landesanstalt für Bayern.

Bundesverwaltungsgericht küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas Saksamaa Liitvabariigis seaduslikult rohkem kui kolm aastat töötanud türgi päritolu töötaja täisealine laps, kes on lõpetanud tööstusmehaaniku kutsekoolituse sellieksamiga, kaotab oma EMÜ–Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 (edaspidi "otsus 1/80") artikli 7 teises lauses sätestatud õigusest kandideerida igale töökohale tuleneva riigis elamise õiguse – va otsuse 1/80 artiklis 14 nimetatud juhtudel ning juhul, kui ta lahkub vastuvõtva liikmesriigi territooriumilt pikaks ajavahemikuks ilma õiguspärase põhjusteta – isegi kui:

a) talle on mõistetud raskendavatel asjaoludel toime pandud röövimise ning narkootikumidega seotud süütegude eest liitkaristusena kolme aasta pikkune vangistus ja teda ei ole karistusest – ka mitte hiljem – tingimisi vabastatud ning ta on kandnud ära kogu karistuse, millest on maha arvatud eelvangistuses viibimise aeg?

b) ta ise on töötanud Saksamaa Liitvabariigis seaduslikult ning sellega on ka ise otsuse 1/80 artikli 6 lõike 1 teise või kolmanda taande alusel omandanud töötamise õigusest tuleneva riigis elamise õiguse?

Kui selline õigus on kaotatud seeläbi, et

aa) ta ei võtnud vastu talle tööhõiveameti poolt pakutavat tööd, käesoleval juhul pärast seda, kui ta oli olnud töötu rohkem kui aasta?

bb) talle on mõistetud raskendavatel asjaoludel toime pandud röövimise ning narkootikumidega seotud süütegude eest liitkaristusena kolme aasta pikkune

vangistus ja teda ei ole karistusest – ka mitte hiljem – tingimisi vabastatud ning ta on kandnud ära kogu karistuse, millest on maha arvatud eelvangistuses viibimise aeg; sellel ajal ei saanud ta osaleda seaduslikul tööturul, aga umbes üks kuu pärast tema vangistusest vabastamist leidis ta uue töö, ilma, et tal oleks olnud selles riigis elamise luba?

2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas Türgi Vabariigi kodanik kaotab otsuse 1/80 artikli 6 lõike 1 teise või kolmanda taande alusel omandanud töötamise õigusest tuleneva riigis elamise õiguse eespool esitatud küsimuses 1 b nimetatud tingimustel?

Euroopa Ühenduste Komisjoni 8. detsembri 2004. aasta hagi Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi vastu

(Kohtuasi C-505/04)

(2005/C 31/29)

(kohtumenetluse keel: inglise)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 8. detsembril 2004 hagi Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindaja on Hans Støvbæk, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub Euroopa Kohtult:

— tuvastada, et kuna Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2001. aasta direktiivi 2001/19/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/48/EMÜ ja 92/51/EMÜ kutsekvalifikatsiooni tunnustamise üldsüsteemi kohta ja nõukogu direktiive 77/452/EMÜ, 77/453/EMÜ, 78/686/EMÜ, 78/687/EMÜ, 78/1026/EMÜ, 78/1027/EMÜ, 80/154/EMÜ, 80/155/EMÜ, 85/384/EMÜ, 85/432/EMÜ, 85/433/EMÜ ja 93/16/EMÜ, mis käsitlevad üldõdede, hambaarstide, veterinaaride, ämmaemandate, arhitektide, farmatseutide ja arstide kutsealasid (!) ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme seonduvalt Gibraltariga või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriik rikkunud talle selle direktiivi artiklist 16 tulenevaid kohustusi;

— jätta kohtukulud Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 1. jaanuaril 2003.

(¹) EÜT L 206, 31.7.2001, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour administrative (Luksemburgi Suurhertsogiriik) 7. detsembril 2004 kohtuasjas Graham J. Wilson v. Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Kohtuasi C-506/04)

(2005/C 31/30)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Cour administrative'i (Luksemburgi Suurhertsogiriik) 7. detsembri 2004 otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Graham J. Wilson v. Conseil de l'Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg, mis saabus kohtukantseleisse 9. detsembril 2004.

Cour administrative (Luksemburgi Suurhertsogiriik) küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas direktiivi 98/5, (¹) millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsekvalifikatsioon, artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline edasikaebamise võimalus nagu see, mis on ette nähtud 10. augusti 1991. aasta seadusega, mida on muudetud 13. novembri 2002. aasta seadusega?
2. Täpsemalt, kas selliste organite nagu distsiplinaar- ja haldusnõukogu ja distsiplinaar- ja haldusasjade apellatsiooninõukogu näol on tegemist "siseriiklike õiguskaitsevahenditega" direktiivi 98/5 artikli 9 tähenduses ning kas artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus edasikaebamise kord, millega tehakse kohustuslikuks ühte või mitmesse sellelaadsesse organisse pöördumine, enne kui tekib võimalus õigusliku küsimusega artikli 9 tähenduses "kohtusse" pöörduda?

ning et teha hiljem otsus halduskohtu pädevuse ja kaebuse vastuvõetavuse kohta, kui kõik poolte vormilised ja sisulised õiguslikud alused jäävad samaks, järgmistes küsimustes:

3. Kas liikmesriigi pädevatel asutustel on lubatud kehtestada ühe liikmesriigi advokaadi õiguse suhtes alaliselt tegutseda advokaadi kutsealal tema päritoluriigi kutsenimetuse all direktiivi 98/5 artiklis 5 nimetatud valdkondades selle liikmesriigi keelte oskamise nõue?

4. Täpsemalt, kas pädevad ametiasutused võivad seada tingimuseks, et advokaadi kutsealal tegutsemise õiguse suhtes kehtib tingimus, et advokaat peab läbima suulise keeleeksami vastuvõtva liikmesriigi kõigis (või mitmes) kolmes peamises keeles, et pädevad asutused saaksid kontrollida, kas advokaat oskab neid kolme keelt ning kui jah, siis millised on nõutavad menetluslikud garantiid, kui need on olemas?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/5/EÜ, millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsekvalifikatsioon (EÜT L 77, 14.3.1998, lk 36).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hoge Raad der Nederlanden 10. detsembril 2004. aasta otsusega kohtuasjas Magpar VI B.V. v. Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-509/04)

(2005/C 31/31)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Hoge Raad der Nederlanden'i 10. detsembri 2004. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Magpar VI B.V. v. Staatssecretaris van Financiën, mis saabus kohtukantseleisse 13. detsembril 2004.

Hoge Raad der Nederlanden küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas direktiivi 69/335/EMÜ, (¹) muudetud direktiiviga 73/79/EMÜ, (²) artikli 7 lõike 1 punkti bb tuleb tõlgendada nii, et kui äriühing viie aasta jooksul pärast aktsiate omandamist kapitalimaksust vabastatud aktsialiitumise tagajärjel ei oma enam neid aktsiaid, kuna äriühing, mille aktsiatega on tegu, on ühendatud, kohaldatakse direktiivi ülalviidatud sätte tingimusi ülevõtva äriühingu aktsiatele?

2. Kas küsimuse 4.1 juures on oluline, et äriühing, mille aktsiaga oli tegu, lõpetas tegevuse seadusjärgse ühinemise tagajärjel teise äriühinguga (BW artikkel 2:311(1)), nii et ei saa otseselt rääkida aktsiate võõrandamisest?

(¹) Nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiiv 69/335/EMÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (EÜT L 249, lk 25).

(²) Nõukogu 9. aprilli 1973. aasta direktiiv 73/79/EMÜ, millega muudetakse direktiivis kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta artikli 7 lõike 1 punktiga b sätestatud teatavate äriühingute ümberkorraldustehingute vähendatud kapitalimaksumäära kohaldamisala (EÜT 1973, L 103, lk 13).

Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. detsembri 2004. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-515/04)

(2005/C 31/33)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjoni 13. detsembri 2004. aasta hagi Belgia Kuningriigi vastu

(Kohtuasi C-510/04)

(2005/C 31/32)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 13. detsembril 2004 hagi Belgia Kuningriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on K. Simonsson ja W. Wils, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. veebruari 2002. aasta direktiivi 2002/6/EÜ ühenduse liikmesriikide sadamatesse sisenevate ja neist väljuvate laevade teavitusformaalsuste kohta (¹) ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Belgia Kuningriik rikkunud talle sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

2. jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 9. septembril 2003.

(¹) EÜT L 67, 9.3.2002, lk 31.

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 15. detsembril 2004 hagi Belgia Kuningriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on C. O'Reilly ja R. Troosters, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole võtnud vastu nõukogu 20. juuli 2001. aasta direktiivi 2001/55/EÜ miinimumnõuete kohta ajutise kaitse andmiseks ümberasustatud isikute massilise sissevoolu korral ning meetmete kohta liikmesriikide jõupingutuste tasakaalustamiseks nende isikute vastuvõtmisel ning selle tagajärgede kandmisel (¹) ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Belgia Kuningriik rikkunud talle sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

2. jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 31. detsembril 2002.

(¹) EÜT L 212, 7.8.2001, lk 12.

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. detsembri 2004. aasta
hagi Belgia Kuningriigi vastu**

(Kohtuasi C-516/04)

(2005/C 31/34)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Euroopa Ühenduste Komisjon esitas 15. detsembril 2004 hagi Belgia Kuningriigi vastu. Euroopa Komisjoni esindajad on C. O'Reilly ja R. Troosters, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Euroopa Ühenduste Komisjon palub Euroopa Kohtul:

1. tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole võtnud vastu nõukogu 28. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/51/EÜ,

millega täiendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artikli 26 sätteid, ⁽¹⁾ ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, on Belgia Kuningriik rikkunud talle sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

2. jätta kohtukulud Belgia Kuningriigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 11. veebruaril 2003.

⁽¹⁾ EÜT L 187, 10.7.2001, lk 45.

ESIMESE ASTME KOHUS

ESIMESE ASTME KOHTU

23. novembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas T-166/98: Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon (¹)*(Veinituru ühine korraldus — Määrus (EMÜ) nr 2499/82 — Ühenduse toetus — Tühistamishagi — Ühenduse institutsioonide tegevusetuse vaidlustamise hagi — Kahju hüvitamise nõue)*

(2005/C 31/35)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Kohtuasjas T-166/98: Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. rl, asukoht Dolianova (Itaalia), Cantina Trexenta Soc. coop rl, asukoht Senorbì (Itaalia), Cantina sociale Marmilla – Unione viticoltori associati Soc. coop rl, asukoht Sanluri (Itaalia), Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop rl, asukoht Santa Maria La Palma (Itaalia), Cantina sociale del Vermentino Soc. coop rl Monti-Sassari, asukoht Monti (Itaalia), esindajad advokaadid C. Dore ja G. Dore, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, versus Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad algselt F. Ruggeri Laderchi ja A. Alves Vieira, hiljem A. Alves Vieira ja L. Visaggio, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), mille esemeks on vastavalt ning alternatiivselt EÜ asutamislepingu artiklite 173 ja 175 (peale muutmist EÜ artiklid 230 ja 232) alusel komisjoni 31. juuli 1998. aasta kirja, millega keelduti maksmast vahetult hagejatele veinootmise aasta 1982-1983 eest eeldestilleerimise toetust, tühistamine ning komisjoni õigusvastase tegevusetuse tuvastamise korral või teise võimalusena EÜ asutamislepingu artikli 178 (EÜ artikli 235) kohaldamisel komisjoni tegevusest hagejatele tekkinud kahju hüvitamine, tegi esimese astme kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees J. Pirrung ja kohtunikud A. W. H. Meij ja N. J. Forwood; kohtusekretär vanemametnik J. Palacio González, 23. novembril 2004 otsuse, mille resolutsiivosa on järgmine:

1. Komisjon hüvitab hagejatele kahju, mis tekkis Distilleria Agricola Industriale de Terralba pankroti tagajärjel, kuna puudus mehhanism, mis taganuks määruse (EMÜ) nr 2499/82, millega nähakse ette sätteid veinootmise aasta 1982-1983 eeldestilleerimise kohta, artiklis 9 sätestatud ühenduse toetuse maksamise asjaomastele tootjatele.

2. Pooled esitavad nelja kuu jooksul käesoleva otsuse väljakuulutamise esimese astme kohtule eelnevalt kokkulepitud hüvitise nõude summa.

3. Kokkuleppe puudumisel esitavad pooled esimese astme kohtule oma nõuded eraldi.

(¹) EÜT C 378, 5.12.1998.

ESIMESE ASTME KOHTU

1. detsembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas T-27/02: Kronofrance SA versus Euroopa Ühenduste Komisjon (¹)*(Riigiabi — Komisjoni otsus mitte esitada vastuväiteid — Tühistamiskaebus — Vastuvõetavus — Mitut valdkonda hõlmav raamprogramm ulatuslikele investeerimisprojektidele regionaalabi andmiseks)*

(2005/C 31/36)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas T-27/02: Kronofrance SA, asukoht Sully-sur-Loire (Prantsusmaa), esindaja: avocat R. Nierer, v. Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad V. Kreuzschitz ja J. Flett, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), keda toetasid Glunz AG ja OSB Deutschland GmbH, asukoht Meppen (Saksamaa), esindajad avocats H.-J. Niemeyer ja K. Ziegler, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, mille esemeks on komisjoni 25. juuli 2001. aasta otsuse SG (2001) D, mitte esitada vastuväiteid Saksamaa poolt Glunz AG-le antud abi kohta, tühistamise nõue, tegi esimese astme kohus (neljas laiendatud koda), koosseisus: koja esimees H. Legal ja kohtunikud V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białacka ja V. Vadapalas; kohtusekretär ametnik J. Plingers, 1. detsembril 2004 otsuse, mille resolutsiivosa on järgmine:

1. Tühistada komisjoni 25. juuli 2001. aasta otsus SG (2001) D mitte esitada vastuväiteid Saksamaa poolt Glunz AG-le antud abi kohta.
2. Komisjon kannab lisaks enda kohtukuludele ka hageja kohtukulud.
3. Glunz AG ja OSB Deutschland GmbH kannavad kohtukulud, mis kaasnesid nende menetlusse astumisega.

(¹) EÜT C 118, 18.5.2002.

ESIMESE ASTME KOHTU

30. novembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas T-168/02: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH versus Euroopa Ühenduste Komisjon (¹)

(Tühistamiskaebus — Juurdepääs dokumentidele — Määruse (EÜ) nr 1049/2001 — Artikli 4 lõige 5 — Ühest liikmesriigist pärit dokumentide mitteavalikustamine selle riigi eelneva nõusolekuta)

(2005/C 31/37)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Kohtuasjas T-168/02: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, varem Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, asukoht Hamburg (Saksamaa), esindaja *solicitor* S. Crosby, keda toetavad Madalmaade Kuningriik (esindajad H. Sevenster, S. Terstal, N. Bel ja C. Wissels, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis), Rootsi Kuningriik (esindajad A. Kruse ja K. Wistrand, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis), Taani Kuningriik (esindaja algselt J. Bering Liisberg, hiljem J. Molde, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis), v. Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad C. Docksey ja P. Aalto, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis), keda toetab Suurbritannia ja Põhja-liri Kuningriik (esindajad R. Caudwell ja *barrister* M. Hoskins, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis), mille esemeks on komisjoni 26. märtsi 2002. aasta otsuse, millega keelati hagejale vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43) artikli 4 lõikele 5 juurdepääs

teatud dokumentidele, mis puudutavad ühe kaitseala kaotamist, tühistamise nõue, tegi esimese astme kohus (viies laiendatud koda), koosseisus: koja esimees P. Lindh ja kohtunikud R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro; kohtusekretär ametnik D. Christensen, 30. novembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Hageja kannab ise oma kohtukulud ja komisjoni kohtukulud.

3. Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik, Taani Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik kannavad oma kohtukulud ise.

(¹) EÜT C 202, 24.8.2002.

ESIMESE ASTME KOHTU

24. novembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas T-393/02: Henkel KGaA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Ruumiline märk — Valge ja läbipaistva pudeli kuju — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2005/C 31/38)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas T-393/02: Henkel KGaA, asukoht Düsseldorf (Saksamaa), esindaja advokaat C. Osterrieth, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis, versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad U. Pfléghar ja G. Schneider), mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 3. oktoobri 2002. aasta otsuse (asjas R 313/2001-4) vastu, mis puudutab ruumilise märgi, milleks on valge ja läbipaistva pudeli kuju, registreerimist, tegi esimese astme kohus (neljas koda), koosseisus: koja esimees H. Legal ning kohtunikud V. Tiili ja M. Vilaras; kohtusekretär ametnik J. Plingers, 24. novembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 3. oktoobri 2002. aasta otsus (asjas R 313/2001-4).

2. Jätta kohtukulud kostja kanda.

(¹) ELT C 55, 8.3.2003.

3. Hageja ja nõukogu kannavad kumbki pool kohtukuludest.

4. Menetlusse astujad kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 112, 10.5.2003.

ESIMESE ASTME KOHTU

23. novembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas T-84/03: Maurizio Turco versus Euroopa Liidu Nõukogu (¹)

(Avalikkus — Avalikkuse juurdepääs nõukogu dokumentidele — Juurdepääsu osaline keelamine — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Erandid)

(2005/C 31/39)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Kohtuasjas T-84/03: Maurizio Turco, elukoht Pulsano (Itaalia), esindajad advokaadid O. W. Brouwer, T. Janssens ja C. Schillemans, keda toetavad Soome Vabariik (esindajad T. Pynnä ja A. Guimaraes-Purokoski, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), Taani Kuningriik (esindaja J. Liisberg ning hiljem J. Molde, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis) ja Rootsi Kuningriik (esindajad A. Kruse ja K. Wistrand, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis) versus Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad J.-C. Piris ja M. Bauer), keda toetavad Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (esindaja C. Jackson, keda abistasid *barrister* P. Sales ja *barrister* J. Stratford, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis) ja Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad M. Petite, C. Docksey ja P. Aalto, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), mille esimeks on nõukogu 19. detsembri 2002. aasta otsuse, millega osaliselt keelatakse hagejale juurdepääs Luxembourgis toimunud nõukogu 14. ja 15. oktoobri 2002. aasta justiits- ja siseasjade istungijärgu päevakorras olnud dokumentidele, tühistamine, tegi esimese astme kohus (viies koda), koosseisus: koja esimees P. Lindh ja kohtunikud R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke; kohtusekretär ametnik I. Natsinas, 23. novembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi rahuldamata selles osas, mis puudutab keeldu tutvuda nõukogu õigusliku arvamusega.

2. Ülejäänud osas on otsuse tegemise vajadus ära langenud.

ESIMESE ASTME KOHTU

30. novembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas T-173/03: Anne Geddes versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Sõnaline märk NURSERYROOM — Absoluutsed keeldumispõhjused — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c)

(2005/C 31/40)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Kohtuasjas T-173/03: Anne Geddes, elukoht Auckland (Uus-Meremaa), esindaja *solicitor* G. Farrington, v. Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad E. Dijkema ja A. Folliard-Monguiral), mille esimeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 13. veebruari 2003. aasta otsuse (asi R 839/2001-4) vastu, mis käsitleb ühenduse sõnalise märgi NURSERYROOM registreerimist, tegi esimese astme kohus (teine koda), koosseisus: koja esimees Pirrung ning kohtunikud N. J. Forwood ja S. Papasavvas; kohtusekretär ametnik J. Plingers, 30. novembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta kohtukulud hageja kanda.

(¹) ELT C 171, 19.7.2003.

ESIMESE ASTME KOHTU

23. novembri 2004. aasta otsus

kohtuasjas T-360/03: Frischpack GmbH & Co. KG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Kolmemõõtmeline märk — Juustu-karbi kuju — Absoluutne keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt b — Eristusvõime)

(2005/C 31/41)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Kohtuasjas T-360/03: Frischpack GmbH & Co. KG, asukoht Schönau (Saksamaa), esindaja advokaat P. Bornemann, versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad U. Pfleghar ja G. Schneider), mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 8. septembri 2003. aasta otsuse (asjas R 236/2003-2) vastu, mis puudutab kolmemõõtmelise märgi (juustu karp) registreerimist, tegi esimese astme kohus (viies koda), koosseisus: koja esimees P. Lindh ja kohtunikud R. García-Valdecasas ja D. Šváby; kohtusekretär ametnik I. Natsinas, 23. novembril 2004 otsuse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud hageja kanda.

⁽¹⁾ ELT C 304, 13.12.2003.

ESIMESE ASTME KOHTU

6. septembri 2004. aasta määrus

kohtuasjas T-213/02: SNF SA versus Euroopa Ühenduste Komisjon ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Direktiiv 2002/34/EÜ — Poliakrüülamiidide kasutamispõhjus kosmeetikatoodete koostises — Individuaalselt puudutatud isik — Lubatavus)

(2005/C 31/42)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Kohtuasjas T-213/02: SNF SA, asukoht Saint-Étienne (Prantsusmaa), (esindajad advokaadid K. Van Maldegem ja C. Mereu), v. Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja X. Lewis, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), mille

esemeks on nõue osaliselt tühistada kahekümne kuues komisjoni 15. aprilli 2002. aasta direktiiv 2002/34/EÜ, millega kohandatakse tehnika arenguga liikmesriikides kosmeetikatoodete kohta vastuvõetud õigusaktide ühtlustamist käsitleva nõukogu direktiivi 76/768/EMÜ lisasid II, III ja VII (EÜT L 102, lk 19) osas, milles see piirab poliakrüülamiidide kasutamist kosmeetikatoodete koostises, tegi esimese astme kohus (viies koda), koosseisus: koja esimees P. Lindh ning kohtunikud R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke; kohtusekretär: H. Jung, 6. septembril 2004 määruse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta nii hageja enda kui ka kostja kohtukulud hageja kanda.

⁽¹⁾ EÜT C 233, 28.9.2002.

ESIMESE ASTME KOHTU

9. novembri 2004. aasta määrus

kohtuasjas T-252/03: Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV) versus Euroopa Ühenduste Komisjon ⁽¹⁾

(Konkurents — Otsus, mis sedastab EÜ artikli 81 rikkumise — Veiselihaturg — Tühistamishagi — Täielik pädevus — Hagi esitamise tähtaeg — Hagi esitamine hilinemisega — Vastuvõetamatus)

(2005/C 31/43)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas T-252/03: Fédération nationale de l'industrie et des commerces en gros des viandes (FNICGV), asukoht Pariis (Prantsusmaa), (esindajad advokaadid P. Abegg ja E. Prigent, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), keda toetas Prantsuse Vabariik (esindajad R. Abraham, G. De Bergues ja F. Million, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), v. Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad P. Oliver ja F. Lelièvre, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), mille esemeks on nõue tühistada hagejale komisjoni 2. aprilli 2003. aasta otsuse 2003/600/EÜ artikliga 3 määratud trahv, mis puudutab EÜ asutamislepingu artikli 81 kasutamist (asi COMP/C.38.279/F3 – prantsuse veiseliha) (ELT L 209, lk 12) ja teise võimalusena nõue vähendada nimetatud trahvi määra, tegi esimese astme kohus (viies koda), koosseisus: koja esimees P. Lindh ning kohtunikud R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke; kohtusekretär: H. Jung, 9. novembril 2004 määruse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi vastuvõetamatus tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta hageja ja komisjoni kohtukulud põhikohtuasjas nende endi kanda.
3. Jätta hageja kanda ajutiste meetmete kohaldamisega seonduvad hageja enda ja komisjoni kohtukulud.
4. Jätta Prantsuse Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 213, 6.9.2003.

ESIMESE ASTME KOHTU PRESIDENDI MÄÄRUS

10. november 2004

kohtuasjas T-316/04 R: Wam SpA versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Riigiabi — Vähendatud intressimääraga laenuid, millega abil taotletakse äriühingu laienemist teatavatesse kolmandatesse riikidesse — Tagastamiskohustus — Ajutised meetmed — Täitmise peatamine — Kiireloomulisus — Puudumine)

(2005/C 31/44)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Kohtuasjas T-316/04 R: Wam SpA, asukoht Cavezzo di Modena (Itaalia), esindaja: advokaat E. Giliani, v. Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad V. Di Bucci ja E. Righini, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis), mille esemeks on nõue peatada komisjoni 19. mai 2004. aasta otsuse [C(2004) 1812 lõplik], mis puudutab riigiabi C 4/2003 (ex NN 102/2002), täitmine, tegi esimese astme kohtu president 10. novembril 2004 määruse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus jäetakse rahuldamata.
2. Otsus kulude kohta tehakse hiljem.

Hensotherm AB 8. septembri 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-366/04)

(2005/C 31/45)

(Kohtumenetluse keel: rootsi)

Hensotherm AB, asukoht Trelleborg (Rootsi), esitas 8. septembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu.

Hageja esindaja on advokaat Stefan Hallböck.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool Rudolf Hensel GmbH, Börnsen (Saksamaa).

Hageja palub esimese astme kohtul:

— saata asi Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojale tagasi hageja poolt tühistamisosakonna 11. septembri 2003. aasta otsuse peale esitatud kaebuse sisuliseks läbivaatamiseks põhjusel, et menetlusnorme on oluliselt rikutud;

— teise võimalusena lahendada tühistamisosakonna 11. septembri 2003. aasta otsuse ja apellatsioonikoja 12. juuli 2004. aasta otsuse peale esitatud kaebus, jättes Rudolf Hensel GmbH esitatud taotluse ühenduse kaubamärgi nr 357.863 tühistamiseks rahuldamata;

— jätta kohtukulud Siseturu Ühtlustamise Ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Tühistamisnõude esemeks olev ühenduse kaubamärk:

Kujutismärk "HENSOTHERM" kaupadele klassides 2 ja 17 (värvid, tihendus- ja isoleermaterjalid) – ühenduse kaubamärk nr 357.863

Ühenduse kaubamärgi omanik:

Hageja

Ühenduse kaubamärgi tühistamist taotlev pool:

Rudolf Hensel GmbH

Tühistamise kaubamärk:	taotleja Siseriiklik sõnamärk "HENSO-THERM" (nr 213.672) kaupadele klassis 2	tekkis õigus pensionile alates 1. maist 2003; see vahe suureneb Euroopa Keskpanga refinantseerimisoperatsioonidele kohaldatava intressimääraga võrdse viivise võrra, mida suurendatakse kahe protsendipunkti võrra;
Tühistamisosakonna otsus:	Ühenduse kaubamärgi "HENSO-THERM" tühistamine varasema siseriikliku kaubamärgiga "HENSOTHERM" (nr 213.672) segiajamise tõenäosuse tõttu	— kohustada nõukogu maksma hagejale 100 000 euro suurune hüvitis ulatusliku lepinguvälise ja moraalse kahju eest, mida hageja kannatas kaebusele eelnenud haldusmenetluse käigus ning nõukogu talitusega peetud korduva suulise ja kirjaliku teabevahetuse tõttu; ja
Apellatsioonikoja otsus:	Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata	
Õiguslikud alused:	Nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punkti a ja artikli 78 rikkumine	— kohustada nõukogu kandma käesoleva protsessiga seotud ja sellest põhjustatud kulud.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Anna Kontouli 18. oktoobri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Nõukogu vastu

(Kohtuasi T-416/04)

(2005/C 31/46)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Anna Kontouli, elukoht London (Ühendkuningriik), esitas 18. oktoobril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Nõukogu vastu. Hageja esindaja on advokaat V. Arkitidis, kohtudokumentide kätetoimetamise aadress Luxembourgis.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada nõukogu 16. juuli 2004. aasta otsus, millega lükati tagasi hageja poolt personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebus tema pensionile kohase paranduskoefitsendi määramise kohta;
- kohustada nõukogu maksma hagejale seni makstud pensioonisumma ja selle pensionisumma, mis oleks tulnud talle maksta siis, kui hageja pensionile oleks kohaldatud kohast Ühendkuningriigi paranduskoefitsenti, vahe, kuna hagejal

Hageja on endine nõukogu ametnik, kellele alates 1. maist 2003 makstakse invaliidsuspensiooni. Pärast pensionilejäämist teavitas hageja nõukogu, et tema alaliseks elukohaks sai Ühendkuningriik ning sellest teabest tulenevalt kohaldas nõukogu hageja pensionile esialgselt vastava riigi paranduskoefitsenti. Arvestades hageja poolt tema elukoha kohta esitatud teabe vastuolulisust, peatas nõukogu Ühendkuningriigi paranduskoefitsendi kohta esitatud taotluse, kohaldades esialgu Belgia paranduskoefitsenti ning hiljem Kreeka oma, kust hageja algselt pärit oli. Hageja esitas kaebuse, mis lükati 16. juuli 2004. aasta vaidlustatud otsusega tagasi.

Oma avalduse toetuseks väidab hageja, et alates 1. maist 2003 asub tema alaline ja seaduslik elukoht Ühendkuningriigis. Ta leiab, et nõukogu on sellele vastu vaieldes rikkunud personalieeskirjade artikli 82 lõiget 1 ning seega teinud raske hindamisvea. Hageja väidab veel, et nõukogu ei põhjendanud oma otsust piisavalt ning, toimides vastupidiselt hageja õigustatud ootustele, rikkus õiguskindluse üldpõhimõtet. Hageja leiab, et nõukogu rikkus hea halduse põhimõtet ning oma hoolsuskohust hageja suhtes. Lõpuks väidab hageja, et kostja üldine hoiak tema suhtes ning asjaolu, et tema tütar pidi loobuma oma doktorioppes Kreekas, selleks et kolida Ühendkuningriiki ning seal hageja majanduslikuks toetamiseks tööle asumata, solvas teda märkimisväärselt. Hageja palub kohtul selle moraalse kahju hüvitis talle välja mõista.

Trubowest Handel GmbH ja Viktor Makarov'i 25. oktoobri 2004. aasta hagi Euroopa Liid Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

— jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

(Kohtuasi T-429/04)

(2005/C 31/47)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Trubowest Handel GmbH, asukoht Köln (Saksamaa), ja Viktor Makarov, elukoht Köln (Saksamaa), esitasid 25. oktoobril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid K. Adamantopoulos ja E. Petritsi, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Esimene hageja on Euroopa Ühenduse õmblusteta torude importija ja teine hageja on selle tegevjuht. Hagiavalduses taotlevad nad kahju hüvitamist, mille väidetavalt põhjustas nõukogu määruse nr 2320/97⁽¹⁾ (teatavate Ungarist, Poolast, Venemaalt, Tšehhist, Rumeeniast ning Slovakkias pärinevate rauast või legeerimata terasest õmbluseta torude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta) vastuvõtmine.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— vastavalt EÜ artikli 288 lõikele 2 kohustada Euroopa Liidu Nõukogu hüvitama kahju eest, mille põhjustas dumpinguvastase määrusega sätestatud lõplike dumpinguvastaste meetmete vastuvõtmine, järgmised summad

— 118 058.46 eurot aastase viivisega 8 % nimetatud summast kahjuhüvitisena Trubowest'le;

— Viktor Makarov'le 397 916.91 eurot (277 939.37 + 63 448.54 + 56 529.00 eurot) aastase viivisega 8 % nimetatud summast kahjuhüvitisena;

— 128 000.00 eurot aastase viivisega 8 % nimetatud summast ajavahemiku 2000 kuni 2004 kasumi kaotuse hüvitisena Trubowest'le; teise võimalusena hüvitada Trubowest'le ajavahemiku 2000 kuni 2004 kasumi kaotus summas, mis määratakse kindlaks kohtumenetluse käigus pärast kohtu vaheotsuse tegemist poolte kokkuleppel ning

— 150 000.00 eurot aastase viivisega 8 % nimetatud summast Viktor Makarov'le moraalse kahju hüvitisena;

Hagejad väidavad, et EÜ artikli 81 alusel algatatud menetluse raames määrati trahv mitmetele ühenduse õmblusteta torude tootjatele.⁽²⁾ Vastavalt hagejate väitele on tõenäoline kui mitte kindel, et õmblusteta torude tootjate konkurentsivastane tegevus mõjutas asjaomaste ettevõtete dumpinguvastase menetluse kahju ja põhjuslikkuse analüüsi arvestades, et konkurentsi ja dumpinguvastases menetluses kontrollitud tooted, ettevõtted ja juurdlusperiood kattusid. Siiski süüdistavad hagejad komisjoni selles, et vastupidiselt määrusega nr 384/1996⁽³⁾ sätestatud, jättis viimane täielikult tähelepanuta selle konkurentsivastase tegevuse, kui ta määras kindlaks kahju, mille väidetavalt põhjustas dumpinguhinnaga import.

Toetudes eespool nimetatud asjaoludele viitavad hagejad nii määruse nr 384/1996 kui ka hea haldustava ning hoolikkuse ja ettevaatlikkuse kohustuse rikkumisele. Lisaks väidavad nad, et hiljem tunnistasid nõukogu ja komisjon, et konkurentsivastane tegevus mõjutas dumpinguvastast juurdlust ning tulenevalt määrusest nr 1322/2004⁽⁴⁾ leidsid, et enam ei ole kohane kohaldada määruses nr 2320/1997 sätestatud meetmeid.

Hagejad väidavad, et kui nõukogu ja komisjon ei oleks rikkunud eespool nimetatud sätteid ja kohustusi, ei oleks võib-olla mitte kunagi vastu võetud määrust nr 2320/1997 ja hagejatel ei oleks võib-olla mitte kunagi tekkinud sellest tulenevat kahju. Seetõttu taotleavad hagejad kahju hüvitamist, kusjuures esimene taotleb nii vastavalt määrusele nr 2320/1997 tegelikult makstud tollimaksude tagastamist, kui ka kasumi kaotuse hüvitamist. Teine hageja nõuab vastavalt määrusele nr 2320/1997 makstud summade hüvitamist, sissetuleku kaotuse hüvitamist, mis tulenes temale kui tegevjuhile palga maksmata jätmisest, kohtukulude ja moraalse kahju hüvitamist.

- (¹) Nõukogu 17. novembri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2320/1997 (EÜT L 322, 25.11.1997, lk 1).
- (²) Komisjoni 8. detsembri 1999. aasta otsus 2003/382/EÜ koostöös EÜ artikli 81 alusel algatatud menetlusega (kohtuasi IV/E-1/35.860-B õmblusteta terastorud) (avaldatud dokumendina nr C(1999) 4154) (ELT L 140, 6.6.2003, lk 1).
- (³) Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 56, 6.3.1996, lk 1).
- (⁴) Nõukogu 16. juuli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1322/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2320/1997 muuhulgas Venemaalt ja Rumeeniast pärinevate rauast või legerimata terasest õmbluseta torude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta (ELT L 246, 20.7.2004, lk 10).

Nomura Principal Investment plc ja Nomura International plc 25. oktoobri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-430/04)

(2005/C 31/48)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise)

Nomura Principal Investment plc ja Nomura International plc, asukoht London (Ühendkuningriik), esitasid 25. oktoobril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid C.-D. Ehlermann, F. Louis, A. Vallery, G. A. Gutermuth ja C. Duvernoy.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 14. juuli 2004. aasta otsus riigiabi asjas nr CZ 46/2003 – Tšehhi Vabariik (Investiční a poštovní banka, a.s.);
- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsus tehti Euroopa Liiduga ühinemise lepingu lisa IV paragrahvis 3 sätestatud selliseid komisjoni riigiabimeetmeid käsitlevas korras, mida uued liikmesriigid kohaldasid ühinemise eelselt ja millest liimesriikide ametivõimud teavitasi komisjoni enne 1. maid 2004. Vaidlustatud otsuses tunnustati, et ühinemise eelnenud abimeetmed, mida Tšehhi Vabariik andis tšehhi pangale Česká spořitelna obchodní banka (“CSOB”), ei ole “ühinemisjärgselt kohaldatavad” ühinemise lepingu lisa IV paragrahvi 3 mõttes ning seega ei teosta komisjon järelevalvet nende sisulise vastavuse üle EÜ riigiabi normidega.

Hageja väidab, et kuna Tšehhi abimeetmed on ühinemisjärgselt kohaldatavad, tuleb otsus tühistada. Hageja sõnul rikub vaidlustatud otsus ühinemise lepingu lisa IV paragrahvi 3 ning EÜ artiklit 253, EÜ artiklit 88 ja määrust 659/1999 (¹) seetõttu, et selles kasutati “ühinemisjärgselt kohaldatavate meetmete” ebaõiget määratlust.

Lisaks väidab hageja, et vaidlustatud otsust tehes kuritarvitas komisjon võimu, rikkudes sellega ühinemise lepingu lisa IV paragrahvi 3 ja EÜ artiklit 88, kuna ta andis “ühinemisjärgselt jätkuvalt kohaldatavatele meetmetele” uue tähenduse, et hoida ära nende liitva riigi poolt kohaldatud meetmete ülevaatamist, mis oleksid jäänud selle põhimõtte varasema komisjonipoolse määratluse reguleerimisalasse.

Hageja väidab veel, et komisjon on teinud õigusliku vea, rikkudes sellega ühinemise lepingu lisa IV paragrahvi 3 ja EÜ artiklit 88, kuna vaatamata jätkuvalt lahtistest ja lahendamata faktilistest asjaoludest ning nimetatud meetmete õiguspärasust puudutavatest mitmetest kahtlustest ei algatanud ta ametlikku uurimismenetlust. Hageja väitel tegi komisjon õigusliku vea ka siis, kui ta kohaldas ebaõigesti oma määratlust ühinemiseelsete Tšehhi Vabariigi poolt antud ühinemiseelsete abimeetmete ühinemisjärgsele kohaldamisele selliste tagatiste suhtes, mis puudutavad võimalikke kohtuvaidlusi ja muid nõudeid ning mida Tšehhi riigipank väljastas CSOB-le. Komisjon tegi hageja väitel lõpuks veel õigusliku ja faktilise vea, jättes Tšehhi Vabariigi poolt CSOB-le väljastatud abimeetmeid puudutavad õiguslikud asjaolud nõuetekohaselt uurimata.

(¹) Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1).

France Télécom'i 5. novembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-444/04)

(2005/C 31/49)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

France Télécom, asukoht Pariis, esitas 5. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Antoine Gosset-Grainville ja Stéphane Hautbourg.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 2. augusti 2004. aasta otsus nr K(2004)3060, mis käsitleb Prantsusmaa poolt France Télécom'ile antavat riigiabi;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja poolt esitatud õiguslikud alused ja peamised argumendid on käesolevas kohtuasjas samad, mis ta esitas kohtuasjas T-425/04.

Energy Technologies ET S.A. 10. novembri 2004. aasta hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu

(Kohtuasi T-445/04)

(2005/C 31/50)

(Hagiavaldus esitati inglise keeles)

Energy Technologies ET S.A., asukoht Fribourg (Šveits) esitas 10. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) vastu. Hagejat esindab advokaat A. Boman.

Apellatsioonikojas oli teine menetluspool Aparellaje Elèctrico S. L., asukoht Hospitalet de Llobregat (Hispaania).

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada neljanda apellatsioonikoja 7. juulil 2004 tehtud vaidlustatud otsus (asi R 0366/2002-4);
- jätta hageja kohtukulud käesolevas asjas Siseturu Ühtlustamise Ameti kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi Energy Technologies ET S.A. taotleja:

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "UNEX" kaupadele ja teenustele klassidest 7 ja 11 (soojusvahendid masinaosadena; soojusvahendid, sh nii masinaosad kui vooderdised) – taotlus nr 974881

Kaubamärgi või tähise omanik vastulausemenetluses: Aparellaje Elèctrico S. L.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Hispaania sõnamärk "UNEX" kaupadele ja teenustele vanadest hispaania klassidest 6, 17 ja 61 (torud, kruvid, kaabeldamine, kaablite ja torude paigaldamine elektroonilistele ja elektrilistele süsteemidele; ...)

Vastulausete osakonna otsus: Lükata ühenduse kaubamärgi taotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus läbi vaatamata

Õiguslikud alused: Nõukogu määruse nr 40/94 (EÜ) artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine

Bouygues SA ja Bouygues Télécom'i 9. novembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-450/04)

(2005/C 31/51)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Bouygues SA ja Bouygues Télécom, asukoht vastavalt Pariis ja Boulogne Billancourt (Prantsusmaa), esitasid 9. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaadid Louis Vogel, Joseph Vogel, François Sureau, Didier Théophile, Bernard Amory ja Alexandre Verheyden.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

- tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 2. augusti 2004. aasta otsuse K(2004)3060 artikkel 1;
- tühistada eelnimetatud otsuse artikkel 2;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Käesolev hagi on suunatud 2. augusti 2004. aasta otsuse nr K(2004)3060 vastu, milles Euroopa Komisjon leidis, et Prantsusmaa poolt 2002. aasta detsembris Groupe France Télécom'ile määratud aktsionäri ettemakse 9 miljardi euro suuruse krediidiini näol, vaadelduna alates 2002. aasta juulist koostatud avalduste kontekstis, sisaldas ühisturuga kokkusobimatut riigiabi. Lisaks otsustas komisjon, et seda abi ei pea tagasi nõudma.

Mis puudutab abi konstateerimist, siis heidavad hagejad veel ette, et kõnealune otsus ei lugenud riigiabiks kohustusi, mis tekkisid Prantsuse valitsuse avalduste tagajärjel, mis 2002. aasta juulist oktoobrini avalikult toetasid France Télécom'i krediiti, samal ajal, kui ettevõtte, olles suurtes võlgades, teatas ülisuurest kahjumist.

Oma haginõude toetuseks väidavad hagejad, et:

- komisjon, keeldudes lugemast riigiabiks Prantsuse valitsuse 2002. aasta juuli, septembri ja oktoobri avaldusi, olgu siis koos või eraldi võetuna, kohaldas valesti EÜ asutamislepingu artiklit 87. Kostja oleks pidanud sellest tulenevalt konstateerima, et ülalnimetatud avaldused andsid France Télécom'ile eelise, mis kahjustas nii konkurentsi kui ka liikmesriikide vahelist kauplemist;
- vaidlustatud otsus tugineb vasturääkivatele ja ebapiisavatele alustele. Täpsustatakse, et pärast konstateerimist, et Prantsuse valitsuse avaldused sisaldavad kõiki riigiabile omaseid

tunnuseid, ei jõutud ikkagi loogilisele otsusele, millega oleks vastavad avaldused tunnistanud riigiabiks;

- selles, mis puudutab keeldumist abi tagasimaksmise nõude esitamisest, tuleb tuvastada määruse nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 88 kohaldamiseks, artikli 14 lõike 1 rikkumine, samuti oluliste vorminõuete rikkumine ebapiisavate põhjenduste tõttu. Hagejad arvavad, et komisjon oleks väga hästi saanud abisumma suuruse kindlaks määrata Prantsusmaa kaitseõigusi rikkumata, ja et kõnealune tagasimaksmise nõue ei oleks antud juhul õiguspärase ootuse põhimõtet rikkunud.

Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications – AFORS Télécom'i 12. novembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-456/04)

(2005/C 31/52)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Association Française des Opérateurs de Réseaux et Services de Télécommunications – AFORS Télécom, asukoht Pariis, esitas 12. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on advokaat Olivier Fréget.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada 2. augusti 2004. aasta otsuse nr K(2004) 3060, mis käsitleb Prantsusmaa poolt France Télécom'ile antavat riigiabi, artikkel 2;
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Kavas, mille eesmärgiks oli viia prantsuse telekommunikatsiooni ettevõtte France Télécom bilanss uuesti tasakaalu, määras Prantsusmaa, olles tol ajal eelnimetatud äriühingu põhiaktsionär, omakapitali tugevdamiseks ettemakse 9 miljardi euro suuruse krediidiini näol. Vaidlustatud otsusega konstateeris komisjon, et kõnealune ettemakse oli riigiabi. Ometi otsustas komisjon selle otsuse artiklis 2, et ettemakse ei kuulu tagasi nõudmisele.

Hageja, väidetavalt esindades suure osa Prantsusmaa alternatiivsete telekommunikatsiooni operaatorfirmade, France Télécom'i otseste konkurentide huve, leiab, et tal on õigus nõuda eelnimetatud artikli tühistamist. Oma hagi toetuseks väidab ta kõigepealt, et komisjon tegi ilmse kaalutusvea, leides, et tal ei ole võimalik hinnata eeliseid, mida France Télécom sai Prantsuse riigi tegevuse ja avalduste läbi. Samuti rikkus komisjon proportsionaalsuse põhimõtet, sest turule oleks olnud vähem kahjulik nõuda tagasi väiksem summa kui see, mis tegelikkuses eeliste ja konkurentsimeetmete näol France Télécom'ile osaks sai, kui täielikult loobuda tagastamisnõudest. Lisaks väidab hageja, et igal juhul ei olnud komisjon kohustatud väga täpselt hindama abisumma suurust.

Samuti toob hageja välja, et komisjon ei arvestanud väljakujunenud kohtupraktikat, mis ei luba jätta tagasi nõudmata ebaseaduslikku abi, välja arvatud erakorraliste asjaolude esinemisel või siis juhul, kui see on täiesti võimatu. Lisaks väidab hageja, et komisjon eksis eeldades, et abi tagasinõudmine rikuks kaitseõigusi ning õiguspärase ootuse põhimõtet.

Ühtlasi kinnitab hageja, et komisjon rikkus avalikkuse põhimõtet, kuna ei teavitanud kolmandaid huvitatud osapooli, sealhulgas hagejat, Prantsusmaa poolt esitatud eksperthinnangutest, mis omasid määravat tähtsust komisjoni otsuse tegemisel.

Samuti arvab hageja, et komisjon rikkus menetlusnorme, eirates kohustusi, mis tulenevad tema enda suunistest ümberstruktureerimise abi kohta. Pealegi asjaolu, et otsusele tunnustada abi kokkusobimatuks ei järgnenud tagasimaksmise nõuet, tähendab hageja arvates juba ise võimu kuritarvitamist. Lõpuks toob hageja välja põhjendamiskohustuse rikkumise.

CAMAR S.r.l.'i 22. novembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-457/04)

(2005/C 31/53)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

CAMAR S.r.l. esitas 22. novembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on advokaadid Wilma Viscardini, Simo-netta Donà ja Mario Paolin.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni keeldumine, mille esitas põllumajanduse peadirektoraadi peadirektor oma 10. septembri 2004.

aasta kirjaga (D (2004) 29695 A/25707), mille hageja sai kätte 20. septembril 2004;

- teha otsus 8. juunil 2000 liidetud kohtuasjades T-79/96, T-260/97 ja T-117/98 tehtud otsuse resolutiivosa punkt 1 täitmise kohta;
- kohustada komisjoni täitma viidatud kohtuotsuse resolutiivosa 1. punkti, makstes nende litsentside, mida ta oleks pidanud eespool viidatud kohtuotsuse alusel väljastama, kuid mida ta ei teinud, väärtusega võrdse rahasumma, st 5 065 600 eurot, või muu esimese astme kohtu poolt määratud summa, mida on suurendatud raha väärtuse langemist arvestades ning esimese astme kohtu poolt määratud intresside võrra, alates 8. juunist 2000 kuni summa täieliku tasumiseni;
- kohustada komisjoni hüvitama hageja osanikele 8. juuni 2000. aasta kohtuotsuse mittetäitmisega põhjustatud moraalne kahju, mille suuruse määrab õigluse põhimõtet arvestades kindlaks esimese astme kohus;
- jätta käesoleva menetlusega seotud kulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja väidab oma nõuete toetuseks, et komisjoni tegevusetus, mis seisnes selles, et komisjon ei võtnud ühtki meetet ning ei teinud ka CAMAR'ile ettepanekuid asjakohaste meetmete võtmise kohta kohtuasjas T-79/96 tehtud otsus täitmiseks (tegevusetus, mis kestab alates 8. juunist 2000) ja 10. septembri 2004. aasta kirjas väljendatud selgesõnaline keeldumine kohtuotsuse täitmisest kujutavad endast EÜ artikli 233 tõsist rikkumist.

Kuna nende litsentside, mida komisjon oleks pidanud viidatud kohtuotsuse kohaselt hagejale väljastama, väljastamine ei ole enam võimalik, arvestades, et kolmandatest riikidest pärit banaanide sisseveo suhtes ei kehti enam kindlad tariifid, vaid see on täielikult liberaliseeritud, nõuab CAMAR võrdväärset rahalist hüvitist, mis väljakujunenud kohtupraktika kohaselt mõistetakse välja juhul, kui kohtuotsust pole enam mõnel kindlal viisil võimalik täita.

Lisaks nõuab hageja 8. juuni 2000. aasta kohtuotsuse mittetäitmisega tekitatud moraalse kahju hüvitamist. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on selline asjaolu juba iseenesest hüvitise maksmise aluseks, kuna rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet. Käesoleval juhul raskendab õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumist asjaolu, et komisjon kinnitas oma 20. mai 2003. aasta kirjas CAMAR'ile, et ta kavatses kohtuotsuse täita, kuid tänaseks on ta sellest loobunud.

Saksamaa Liitvabariigi 21. detsembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-490/04)

(2005/C 31/54)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Saksamaa Liitvabariik esitas 21. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on W.-D. Plessing ja *Rechtsanwalt* T. Lübbig.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsus (K(2004)4001/3) postisaadetisi ettevalmistavat teenust reguleeriva Saksa õigusliku raamistiku kohta, eriti seoses iseteenindajate ja paljudele klientidele teenust osutavate ettevõtjate ligipääsuga avalikku postivõrku ning sellega seotud eritariifidega (BdKEP – piirangud postisaadetiste ettevalmistamise valdkonnas);
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuse kohaselt rikub Saksa Postgesetz'i (postiseadus) § 51 lõike 1 teise lause punkti 5, vastavalt millele sai Deutsche Post AG üleminekuajaks kirjade edastamise valdkonnas reserveeritud õigusliku seisundi (nn eksklusiivlitsentsi), EÜ artikli 86 lõiget 1 koostoimes EÜ artikliga 82 niivõrd, kui võrd nimetatud säte takistab professionaalsete postisaadetiste ettevalmistajate puhul, sõltumata asjaolust kas tegemist on iseteenindajaga, kes osutab teenust ühele saatjale, või paljudele klientidele teenust osutava ettevõtjaga, kohaldada kogusest sõltuvaid soodustustariife osalise teenuse osutamisel postisaadetiste Deutsche Post AG kirjade sorteerimiskeskustesse toimetamisel.

Saksamaa Liitvabariik väidab EÜ artikli 230 lõike 2 alusel esitatud hagiavalduses, et vaidlustatud otsus rikub nii EÜ artiklit 82 kui ka postiteenuse direktiivi 97/67/EÜ, (¹) sest:

- komisjon leiab ebaõigest, et Saksa õigusaktis sätestatud tingimus suurendas universaalteenuse osutaja Deutsche Post AG valitsevat seisundit turul seisundit reserveeritud valdkonnas, mis puudutab postisaadetisi ettevalmistavat turuosa;
- et saatja poolt iseteeninduse kasutamise erineva kohtlemise puhul võrreldes professionaalsete postiteenuse osutajatega ei ole tegemist diskrimineerimisega EÜ artikli 82, täpsemini postiteenuse direktiivi artikli 15 viienda taande mõttes;

- et vaidlustatud otsusega sekkuti ennetähtaegselt Deutsche Post AG eksklusiivlitsentsiga reserveeritud õigustesse, mis on lubatud postiteenuse direktiivi artikli 7 lõikega 1.

Lisaks väidab Saksamaa Liitvabariik, et vastupidiselt EÜ artiklis 253 sätestatule ei ole vaidlustatud otsus piisavalt põhjendatud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT L 15, lk 14).

Deutsche Post AG 22. detsembri 2004 hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-493/04)

(2005/C 31/55)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Deutsche Post AG, asukoht Bonn (Saksamaa), esitas 22. detsembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on *Rechtsanwalt* J. Sedemund.

Hageja palub esimese astme kohtul:

1. tühistada komisjoni 20. oktoobri 2004. aasta otsus (K(2004)4001/3) postisaadetisi ettevalmistavat teenust reguleeriva Saksa õigusliku raamistiku kohta, eriti seoses iseteenindajate ja paljudele klientidele teenust osutavate ettevõtjate ligipääsuga avalikku postivõrku ning sellega seotud eritariife (BdKEP – piirangud postiteenuse ettevalmistamise valdkonnas);
2. jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Deutsche Post AG EÜ artikli 230 lõike 4 alusel esitatud hagi õiguslikud alused ja peamised argumendid vastavad kohtuasja T-490/04 õiguslikele alustele ja argumentidele seoses EÜ artikliga 82 ja postiteenuste direktiiviga 97/67/EÜ. (¹)

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsember 1997. aasta direktiiv 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (EÜT L 15, lk 14).

III

(Teatised)

(2005/C 31/56)

Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas

ELT C 19, 22.1.2005

Eelmised väljaanded

ELT C 6, 8.1.2005

ELT C 314, 18.12.2004

ELT C 300, 4.12.2004

ELT C 273, 6.11.2004

ELT C 262, 23.10.2004

ELT C 251, 9.10.2004

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
